

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1T/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521010057
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8521010057.50

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca JUDr. Erik Uhlár, v Starej Ľubovni na hlavnom pojednávaní dňa 10. marca 2022, v trestnej veci proti obžalovaným 1. T. U. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, 2. Y. S. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaní:

1. T. U., rod. L., nar. XX.X.XXXX v U. O., trvale bytom C. XX, U. O., v súčasnosti vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov, a
2. Y. S., nar. X.XX.XXXX v W., okres Spišská Nová Ves, trvale bytom Z. P. XXXX/XX, U. O.,

s ú v i n n í , ž e

I. obžalovaný T. U. a obžalovaný Y. S.:

po tom, čo obžalovaný T. U. od presne nezisteného dňa mesiaca december 2019 do 22.1.2020 v mieste svojho vtedajšieho trvalého bydliska Z. P. č. XXXX/XX, U. O. viackrát opakovane verbálne, ako aj fyzicky útočil na svoju manželku L.. W. U., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Z. P. č. XXXX/XX, U. O., s ktorou v tom čase žil v spoločnej domácnosti, kde počas tohto obdobia po vzájomných hádkach, ktorých predmetom boli podnikateľské a iné aktivity T. U., ako aj jeho správanie v súkromnom živote, čo vyústilo do toho, že bol dňa 22.1.2020 podľa § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. vykázaný na dobu 10 dní z ich spoločného obydlika, počas ktorej doby mu poškodená L.. W. U. uviedla, že sa s ním rozvedie, na čo sa jej vyhráždal že ju zničí, že túto vojnu prehrá a že ju dá zavrieť, dňa 2.2.2020 v skorých ranných hodinách v mieste ich bydliska na adrese Z. P. č. XXXX/XX, U. O., po tom ako poškodená L.. W. U. otvorila vchodové dvere bytu a odchádzala do práce, ju obžalovaný T. U. násilím vtlačil do bytu, kde pritom do bytu vošiel po predchádzajúcej vzájomnej dohode aj s obžalovaným Y. S., ktorý mal na hlave čiernu kuklu, následne obžalovaný T. U. po tom, ako násilím vtlačil poškodenú do bytu, ju hodil o dvere, začal ju rukami biť a udierať do oblasti hlavy a tváre, ktoré si poškodená chránila rukami, pričom jej obžalovaný T. U. kričal, že mu má dať drogy čo našla a všetky papiere, čo mala nachystané k právnikovi na rozvod, kričal jej, ukazujúc na osobu v kukle, aby dávala pozor, že už má zaplatených ľudí, čo ju zakopú, keď to niekomu povie, pričom sa poškodenej podarilo dostať skoro k dverám, na čo ju obžalovaný T. U. stiahol tak, že ležala na ňom, pričom ju silno držal okolo krku a svojimi nohami tlačil jej nohy tak, že sa nemohla pohnúť, následne obžalovaný T. U. povedal tam stojacemu obžalovanému Y. S., aby poškodenej zalepil ústa, pričom použil slová „Y., zalep jej ústa!“, čo obžalovaný Y. S. následne urobil, na čo následne obžalovaný T. U. poškodenú ešte párkrát udrel, ktorá mu potom povedala, že drogy už nemá, že ich vyhodila a vydala

mu papiere pripravené pre rozvod; následne po tom, ako poškodenej volali z práce, jej obžalovaný T. U. povedal „choď sa umyť, pozri ako vyzeráš ty piča“, a následne ju prinútil na papier napísať, že si nebude nárokovať na firmu CAMPUS GROUP s.r.o. so sídlom v Starej Ľubovni, a nebude mu brániť v styku s ich deťmi, kde následne uvedený papier obžalovaný T. U. odovzdal obžalovanému Y. S., ktorý s ním odišiel a obžalovaný T. U. poškodenej vysypal veci z kabelky, pričom jej vzal mobilný telefón, ako aj finančnú hotovosť v sume najmenej 700,- eur a ostatné veci jej vrátil s tým, aby išla do roboty a že nemá nikomu nič povedať čo sa stalo, že vie čo ju čaká, pričom týmto konaním obžalovaný T. U. spôsobil poškodenej L.. W. U. zranenia, a to začervenanie periorbitálne vľavo na tvári a preaurikulárne začervenanie bez tržných rán, pričom tieto zranenia si nevyžiadali liečenie ani práceneschopnosť,

II. obžalovaný T. U.:

dňa 28.2.2020 v dopoludňajších hodinách, keď bola poškodená L.. W. U. na návšteve u svojej mamy L.. J. Y., chcel od nej aby prišla domov od matky, pričom za tým účelom jej v čase o 10:53 hod. poslal SMS správu v znení: „Do 5 min. niesi doma volám skalicu a T. nikde nejde“ a tiež jej v čase o 10:53 hod. poslal aj SMS správu v znení „tvoja matka to posrala“, čím týmto konaním nútil poškodenú, aby prišla domov práve s poukazom na volanie do Skalice, kde žili starí rodičia poškodenej, vediac, že ide pre poškodenú o citlivú tému a má o nich obavy vzhľadom na ich vek a zdravotný stav hlavne starej mamy poškodenej,

III. obžalovaný T. U.:

v období mesiacov marec 2020 až do dňa 9.5.2020, kedy odišiel kvôli práci do Anglicka, poškodenej L.. W. U. počas ich vzájomnej osobnej a elektronickej komunikácie opakovane včítal, že jej na ňom nezáleží, pričom v presne nezistenom dni predmetného obdobia, po tom ako prišiel domov, začal v mieste trvalého bydliska na poškodenú L.. W. U. vrieskať, trieskal dverami a následne otvoril okno a chcel vyskočiť z okna, pričom poškodená mu v tom stihla zabrániť, no na to ťahal poškodenú k oknu, pričom chcel od nej, aby mu dokázala ako ho ľúbi a aby vyskočila z okna ona, čo poškodená neurobila a situáciu sa jej podarilo ukludniť,

IV. obžalovaný T. U.:

v dobe približne od 23:00 hod. dňa 15.7.2020 do ranných hodín dňa 16.7.2020, nútil poškodenú L.. W. U., aby bola pripojená cez aplikáciu Viber, aby mal možnosť vidieť, že sa už oblieka a že ide k nemu späť do Vyšných Ružbách, kde bol obžalovaný v tom čase po návrate zo zahraničia v karanténe a kam mu poškodená doniesla dňa 15.7.2020 nákup a veci a odkiaľ následne poškodená, po vzájomných nezhodách, ku ktorým došlo pri ich rozhovore ohľadom ich ďalšieho spolužitia, napriek jeho nesúhlasu odišla, pričom v úmysle dosiahnuť, aby prišla k nemu späť do Vyšných Ružbách jej zároveň počas toho formou správ cez aplikáciu Viber kázal dať kľúče od auta, ktorým z daného miesta odišla, taxikárovi, ktorého za ňou poslal s tým, že inak oznámi polícii, že auto ukradla, nútil ju nahlásiť sa do karantény, vyhrážal sa jej, že sa postará, aby jej mama prišla o robotu, poslal poškodenej jej fotografie, na ktorých je nahá, pričom sa jej pýtal, kde to dajú, či na Facebook alebo Instagram, kde by to ona chcela, že bude trpieť horšie ako on, že je mu ukradnuté ako skončí, a po tom ako mu poškodená povedala, že „stačí“, tak rozposlal rodinným príslušníkom poškodenej SMS správu v znení „Dnes budete mať všetci moju krv na rukách“, následne opäť za účelom dosiahnutia kontaktu s poškodenou, aby poškodená prišla za ním do Vyšných Ružbách, písal poškodenej cez aplikáciu Viber, že má hneď volať taxi číslo, nech jej donesie kľúče od auta, pričom keď ho žiadala aby počkal aspoň do siedmej hodiny, poslal jej správy „OK volám tvojej babe“, „Sama si si to vybrala“ a „A potom ide skalica“, čím chcel dosiahnuť, aby prišla k nemu, a to opäť najmä využitím hrozby volania starým rodičom poškodenej v Skalici, vediac, že ide pre poškodenú o citlivú tému a má o nich obavy vzhľadom na ich vek a zdravotný stav hlavne starej mamy poškodenej,

V. obžalovaný T. U.:

dňa 20.12.2019 vo večerných hodinách v presne nezistenom čase okolo 21:00 hod., na terase Café & Bar Pneucentrum na Mýtnej ulici č. 98 v Starej Ľubovni, fyzicky napadol Y. X., nar. X.X.XXXX, trvale bytom B. O. XXX, okres Stará Ľubovňa, a to tým spôsobom, že hneď, ako prišiel k poškodenému na terasu daného zariadenia, tak ho otvorenou dlaňou ruky udrhel do oblasti líca, následkom čoho poškodený spadol medzi stôl a sud, čím týmto konaním obžalovaný T. U. spôsobil poškodenému Y. X. stredne ťažké zranenie, a to pomliaždenie a krvnú podliatinu v okolí ľavej očnénice a ľavej lícovej oblasti so zlomeninou

prednej i zadnej steny ľavej čeľustnej dutiny a prechodným znížením sluchu na ľavé ucho, následkom čoho mal poškodený Y. X. sťažený obvyklý spôsob svojho života po dobu najmenej 20 dní,

t e d a

obžalovaný T. U. a obžalovaný Y. S. v bode I. tohto rozsudku:

- spoločným konaním iného násilím, hrozbou násilia a inej ťažkej ujmy nútili, aby niečo konal a trpel, pričom tohto konania sa dopustili na blízkej osobe - manželke obžalovaného T. U.,

obžalovaný T. U. v bodoch II., III. a IV. tohto rozsudku:

- iného násilím, hrozbou násilia a hrozbou inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konal a trpel, pričom tohto konania sa dopustil na blízkej osobe - manželke,

obžalovaný T. U. v bode V. tohto rozsudku:

- inému úmyselne ublížil na zdraví a
- dopustil sa na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že fyzicky napadol iného,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný T. U. v bodoch I., II., III. a IV. tohto rozsudku:

- pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona - v časti (v bode I. tohto rozsudku) formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný T. U. v bode V. tohto rozsudku:

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona,

obžalovaný Y. S. v bode I. tohto rozsudku:

- zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o i m s ú d u k l a d á :

1. obžalovanému T. U.:

Podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, pri nezistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody na 8 /osem/ rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, súd ukladá obžalovanému nahradiť poškodenej Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. IČO: 35937874, sídlom Panónska cesta 2, Bratislava - mestská časť Petržalka, trestným činom spôsobenú škodu, pozostávajúcu z nákladov menovanej poškodenej v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti Y. X., vo výške 100,07 eur.

2. obžalovanému Y. S.:

Podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona a nezistení priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona, trest odňatia slobody na 4 /štyri/ roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 12.3.2021 podal okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa pod sp. zn. Pv 270/20/7710 obžalobu voči T. U. a Y. S., v zmysle ktorej:

T. U. a Y. S. sa mali dopustiť zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona (ďalej tiež iba „Tr. zák.“) tak, že:

„po tom, čo T. U. od presne nezisteného dňa mesiaca december 2019 do 22.01.2020 v mieste svojho vtedajšieho trvalého bydliska Z. P. č. XXXX/XX, U. O. viackrát opakovane verbálne ako aj fyzicky útočil na svoju manželku L.. W. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. P. č. XXXX/XX, U. O., s ktorou žil v spoločnej domácnosti, kde počas tohto obdobia po vzájomných hádkach, ktorých predmetom mali byť podnikateľské aktivity T. U. a po oznámení poškodenej L.. W. U., že sa s ním chce rozviesť, sa tejto vyhráždala „že ju zničí, že túto vojnu prehrá a že ju dá zavrieť“, dňa 02.02.2020 v skorých ranných hodinách v mieste trvalého bydliska na adrese Z. P. č. XXXX/XX, U. O., po tom ako poškodená L.. W. U. otvorila vchodové dvere bytu a odchádzala do práce, ju T. U. násilím vtláčil do bytu, kde do bytu vošiel po predchádzajúcej vzájomnej dohode s Y. S., ktorý mal na hlave čiernu kuklu, kde následne ako násilím vtláčil poškodenú do bytu, ju hodil o dvere, začal ju rukami biť a udierať do oblasti hlavy a tváre, kde poškodená sa snažila chrániť sa, pričom sa z bytu snažila dostať von cez vchodové dvere, avšak obvinený T. U. ju silno schytil a stiahol dnu, na to spadli na zem tak, že najprv T. U. spadol na zem a poškodená na neho, potom poškodenej T. U. nohami zablokoval jej nohy a rukami ju chytil okolo krku tak, že nemohla dýchať, nakoľko chcela kričať o pomoc, ale nešlo to a tak T. U. povedal Y. S., ktorý tam stál, aby poškodenej zalepil ústa, pričom použil slová „Y., zalep jej ústa!“, čo Y. S. následne urobil, tak T. U. poškodenú zdvihol zo zeme, opätovne ju začal biť rukami po hlave a tvári, pričom na ňu silno kričal, aby mu dala papiere čo má nachystané ku právnikovi a tiež aj drogy čo mu zobrala, na čo mu poškodená uviedla, že tieto nemá a že ich odovzdala polícii, na čo ju opätovne začal silno biť rukami po hlave a po tvári, až jej začala z úst tiecť krv, tak sa znova opýtal na tie papiere a drogy, kde poškodená z obavy o svoj život mu papiere prichystané pre právnikovi na rozvod dala a čo sa týka drog, tak mu uviedla, že tieto zničila, na to jej T. U. povedal „chod' sa umyť, pozri ako vyzeráš, ty piča“, následne ju z chodby rukami strkal až do obývačky, kde ju prinútil, aby napísala list, v ktorom musela uviesť, že sa vzdáva firmy CAMPUS GROUP s.r.o. so sídlom v Starej Ľubovni, že deti, ktoré spolu majú, mu bude dávať kedykoľvek bude chcieť, pričom ak to nenapíše a nepodpíše, tak jej T. U. povedal, že „už sú zaplatení ľudia, ktorí ťa zakopú a už ťa nikdy nenájdu“, na to jej T. U. zobral kabelku, ktorú vysypal a z nej zobral mobilný telefón poškodenej ako aj finančnú hotovosť v sume najmenej 700,- eur, pričom uvedeným konaním boli poškodenej spôsobené zranenia a to začervenanie periorbitálne vľavo na tvári a preaurikulárne začervenanie bez tržných rán, pričom tieto zranenia si nevyžiadali liečenie ani práceneschopnosť“, T. U. sa mal dopustiť zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. tak, že:

„dňa 28.02.2020 v dopoludňajších hodinách, keď bola poškodená L.. W. U. na návšteve u svojej mamy L.. J. Y., jej vypisoval a chcel od nej, aby prišla domov od matky, pričom jej v čase o 10:53 hod. napísal SMS správu v znení: „Do 5 min. niesi doma volám skalicu (starú mamu poškodenej) a T. (ich syn) nikde nejde“ a tiež jej v čase o 10:53 hod. napísal aj SMS správu v znení „tvoja matka to posrala“, v období mesiacov marec 2020 až do dňa 9.5.2020 poškodenej L.. W. U. počas ich vzájomnej osobnej a elektronickej komunikácie vyčítal, že jej na ňom nezáleží, pričom v presne nezistenom dni predmetného obdobia, po tom ako prišiel domov, začal v mieste trvalého bydliska na poškodenú L.. W. U. vrieskať, trieskal dverami a následne otvoril okno a chcel vyskočiť z okna, pričom poškodená mu v tom stihla zabrániť, no na to ťahal poškodenú k oknu a chcel po nej, aby mu dokázala ako ho ľúbi a aby vyskočila z okna ona, kde poškodená tak neurobila, ale sa jej podarilo situáciu uklidniť, v dobe od 23:00 hod. dňa 15.07.2020 do ranných hodín dňa 16.07.2020, nútil poškodenú L.. W. U., aby bola pripojená cez aplikáciu Viber, aby obvinený mal možnosť vidieť, čo robí a po tom ako mu poškodená povedala, že „stačí“, tak rozposlal rodinným príslušníkom poškodenej SMS správu v znení „dnes budete mať všetci moju krv na vašich rukách“ a po tom ako toto poškodená ignorovala, tak jej napísal, či má volať do Skalice (starej matke poškodenej), za účelom, aby poškodená aj napriek jej nesúhlasu ostala s obvineným T. U. v kontakte“,

T. U. sa mal dopustiť prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. tak, že:

„dňa 20.12.2019 vo večerných hodinách v presne nezistenom čase okolo 21:00 hod. na terase Café & Bar Pneucentrum na Mýtnej ulici č. 98 v Starej Ľubovni fyzicky napadol Y. X., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom B. O. XXX, okr. Stará Ľubovňa a to tým spôsobom, že hneď, ako prišiel k poškodenému, tak ho otvorenou dlaňou ruky udrel do oblasti líca, následkom čoho poškodený spadol na zem, čím týmto konaním obvineného T. U. boli poškodenému Y. X. spôsobené stredne ťažké poranenia a to pomliaždenie a krvná podliatina v okolí ľavej očnénice a ľavej lícovej oblasti so zlomeninou prednej i zadnej steny ľavej čeľustnej dutiny a prechodným znížením sluchu na ľavé ucho, následkom čoho mal poškodený Y. X. sťažený obvyklý spôsobom svojho života po dobu 20 - 21 dní“.

Po prednesení obžaloby na hlavnom pojednávaní obžalovaní, po poučení podľa § 121 ods. 2 Trestného poriadku (ďalej tiež iba „Tr. por.“) a § 257 ods. 1 až 8 Tr. por. urobili vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že sú nevinní.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním zápisníc o výsluchoch obž. M. U. v prípravnom konaní, čítaním zápisnice o výsluchu obž. J. S. v prípravnom konaní, výsluchom svedka poškodeného Y. X., výsluchom svedka poškodenej L. W. U., výsluchom svedkov Z. Z., L. J. Y., J. G., T. K., čítaním zápisníc o výsluchoch svedkov Y. N. X., T. N. B., T. P., výsluchom svedkov O. Y., P. U., T. L., T. K., výsluchom znalca MUDr. Martina Kováča a čítaním ním písomne podaného znaleckého posudku č. 175/2020 a č. 062/2021, výsluchom znalkyne PhDr. Antónie Solárovej, PhD. a čítaním ňou písomne podaných znaleckých posudkov č. 87/2020 a č. 88/2020, výsluchom svedkov J. C., H. K., T. W., T. J., čítaním odborného vyjadrenia T. W. P. č. 10/2021, výsluchom znalca JUDr. Ing. Radoslava Hromeka, MBA a čítaním ním písomne podaného znaleckého posudku č. 167/2020, ako aj príslušných častí prílohy č. 3 k danému znaleckému posudku, ako je podrobne popísané v jednotlivých zápisniciach o hlavnom pojednávaní, výsluchom svedkov T. Y. R., C. C., T. Z., výsluchom obžalovaného Y. S., výsluchom obžalovaného T. U.; ako aj čítaním listinných dôkazov, vrátane listinných dôkazov z pripojených spisov OO PZ Podolínec ČVS: ORP-181/PD-SL-2020, OR PZ OKP Stará Ľubovňa ČVS: ORP-166/VYS-SL-2020, Okresného úradu Stará Ľubovňa č. OU-SL-OVVS-2021/005203, OU-SL-OVVS-2020/002697, OU-SL-OVVS-2020/002952, i z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 8T/38/2020, ako je podrobne zaznamenané v jednotlivých zápisniciach o hlavnom pojednávaní; taktiež vykonaním zvukových záznamov predložených stranami v priebehu konania.

Už v úvode tohto odôvodnenia treba poukázať na to, že námietky obžalovaného T. U. k vykonanému dokazovaniu ohľadom obsahu jednotlivých komunikácií, či už jeho s poškodenou K. U. alebo inými osobami, nebolo možné vyhodnotiť ako relevantné, pretože je zrejme jednak z príslušného znaleckého posudku a osobitne zo samotnej výpovede znalca JUDr. Ing. Hromeka, že mobilný telefón, o ktorom nie sú zo strany súdu pochybnosti, že išlo o telefón patriaci M. U., bol skúmaný v režime off-line, teda bez pripojenia na akékoľvek siete a teda všetky záznamy a súbory zistené znaleckým skúmaním boli z jeho pamäte; navyše ohľadom manipulácií s ich obsahom znalec vyslovene uviedol, že na zistených bolo v dotknutom telefóne 5 odstránených správ z aplikácie WhatsApp zo 17.7.2020 - teda z dňa, kedy obžalovaný už bol hospitalizovaný vo FNSP J.A. Reimana v Prešove a uvedený mobilný telefón v dispozícii OČTK vo veci vedenej pod ČVS: ORP-166/VYS-SL-2020 (zaistený pri tam vykonanej obhliadke miesta činu), pričom navyše podľa znalca na diaľku možno zmazať len správy odosielateľa, teda správy na uvedený telefón prijaté a nie správy z dotknutého telefónu odoslané, pokiaľ nemá taká osoba aj samotné prihlasovacie údaje k účtu v samotnom danom telefóne a tak možno meniť obsah četovej komunikácie, nie zoznam hovorov a SMS správ, pričom navyše znalec nemá vedomosť, že by bolo možné zmeniť samotný obsah správy, hoci to nevyklučuje - tu treba dodať, že nič konkrétne v tomto smere však v konaní ani nebolo preukázané, rovnako ako ani nijak neboli preukázané, čo do skutočnej relevantnosti, námietky obžalovaného, že konkrétne nemusel byť práve on pisateľom tej-ktorej konkrétnej správy v rámci jednotlivých komunikácií (tu už len logicky treba podotknúť, že ak by aj iná osoba mala prístup na nejaký jeho účet na príslušnej sociálnej sieti a písala niekomu v jeho mene, zrejme by takým možnostiam dávno zamedzil a už vôbec nie je zrejme, prečo by také komunikácie vôbec mal uložené v mobilnom zariadení a nijako v rozhodnom momente ich vzniku na nich nereagoval, nezisťoval čo majú znamenať a pod.). Aj tvrdenia obžalovaného, spochybňujúce obsah komunikácií s poukazom na to, že mal mať „dvojičku“ SIM karty, boli znalcom vyvrátené poukazujúc na to, že telefón bol skúmaný bez vlozenej SIM karty. Znalec zároveň podrobne uviedol, že zmeny, ak k nim došlo, by boli uvedené vo vyextrahovaných záznamoch, taktiež uviedol aký typ správ a hovorov (iba prichádzajúce, hovory navyše

neprevzaté) bol zistený od doby, kedy bol telefón obžalovaného zaistený a teda i týmto sú z pohľadu súdu vyvrátené čo do relevantnosti námietky obžalovaného v danom smere.

Námietky obžalovaného M. U. v súvislosti so zaistením jeho mobilného telefónu pre účely tu prejednávanej veci, vyhodnotil súd v celom rozsahu len ako účelový postup v úmysle spochybníť pôvod veci a tak spochybňovať, v záujme vyhnutia sa preukázaniu trestnej činnosti, resp. okolností dôležitých pre trestné konanie, skutočnosti zistené príslušným skúmaním daného zariadenia a obsahu v ňom sa nachádzajúceho, pričom už absolútne sa nemožno vzhľadom na účel a samotnú úpravu v § 116 Tr. por. stotožniť s námietkou, že v súvislosti so znaleckým skúmaním daného zariadenia mal byť vydaný i príkaz podľa § 116 Tr. por..

V tejto súvislosti osobitne pre úplnosť treba podotknúť, že námietky menovaného obžalovaného vo vzťahu k „screenshotom“ komunikácií, ktoré OČTK po začatí trestného stíhania vo veci a osobitne vznesení obvinenia naďalej od príslušných svedkov preberali v tlačenej forme bez náležitého zaznamenania či už sám svedok došiel s týmito „screenshotmi“ vytlačenými, resp. či ich vyhotovenie a tlač prebehla na útvare PZ, či za prítomnosti kriminalistického technika a pod., teda bez príslušného skúmania toho-ktorého mobilného zariadenia prostredníctvom znalca, určité opodstatnenie majú, avšak v konečnom dôsledku v danej veci tieto „screenshoty“ v zásade neboli nijako nosnými dôkazmi pre rozhodnutie o vine menovaného obžalovaného, resp. oboch obžalovaných a v zásade už len podporne preukazovali skutočnosti zistené ostatným dokazovaním, kde najmä obsah komunikácií podstatný pre samotné riadne a náležité objasnenie veci samej pred súdom bol zistený, okrem iného, riadnym znaleckým skúmaním samotného telefónu obžalovaného, pričom možno podotknúť, že zároveň pritom nebolo nijako zistené, že by obsah v listinne vydaných „screenshotoch“ v konaní bol odlišný od skutočností v relevantných častiach komunikácie ako bola táto získaná príslušným znaleckým dokazovaním.

Čo sa týka, v zásade obžalovaným T. U. namietanej dôveryhodnosti jednotlivých svedkov, súd poukazuje na to, že neboli v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní zistené a preukázané žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné prijať u niektorého zo svedkov, čo sa týka výpovedí, ktoré smerovali v neprospech obžalovaného, resp. oboch obžalovaných, na základe ktorých by vznikali dôvodné pochybnosti o možnom ovplyvňovaní svedkov či už zo strany niektorého z poškodených, resp. medzi nimi navzájom.

Na základe vykonaného dokazovania, vyhodnotením výsledkov vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti, súd dospel k záveru o vine obžalovaných, ktorých uznal vinnými zo spáchania príslušných trestných činov kladených im za vinu, ako je ustálené na základe výsledkov vykonaného dokazovania v skutkových vetách (body I. až V.) vo výrokovej časti tohto rozsudku.

K skutku uvedenému v bode I. tohto rozsudku:

Z jeho spáchania sú obžalovaní T. U. a Y. S. usvedčovaní primárne priamo výpoveďou svedkyne poškodenej L. W. U., ktorá vypovedala na hlavnom pojednávaní dňa 26.4.2021 a 3.5.2021, pričom vo vzťahu k tomuto, obom obžalovaným za vinu kladenému skutku, poukázala na predchádzajúce správanie obžalovaného T. U., vyvolávajúce medzi nimi konflikty, a to, že prakticky sa domov chodil len okúpať, prezliecť, celé dni trávil v kaviarni, v autoškole, nedalo sa na neho spoľahnúť, nonstop bol v alkohole, vkuse mu vypisovala jedna čašníčka, kvôli čomu sa strašne hádali. Uvedené vyústilo do toho, že svedkyňa - poškodená vzala obžalovanému M. U. kľúče od bytu, pričom v dôsledku jeho následnej reakcie a správania voči nej v mieste bydliska jej matky, ako ju podrobne popísala vo výpovedi dňa 26.4.2021, bol menovaný obžalovaný vykázaný na dobu 10 dní zo spoločného obydľia, čo sa vzťahovalo na bytový dom XXXX/XX. na ulici Z. P. v U. O. - konkrétne k uvedenému došlo dňa 22.1.2020 (potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydľia ORPZ-SL-OPP3-49/2020 - č.l. 2391 spisu), počas ktorého obdobia, podľa poškodenej v posledné dni vykázania, priviedol syna a pýtal ju papiere do Anglicka, ktoré mu dala a po jeho odchode zistila, že nemá telefón, ktorý jej doniesol po jej telefonáte so svedkom Y., avšak všetko mala vymazané, išla za jedným chlapcom, ktorý jej to natiahol naspäť, povedala obžalovanému, že má všetko naspäť, že sa nenechá zastrašiť a pôjde dokončiť čo začala - rozvod, ukázala mu, že sa priznal čo robil s drogami.

Ďalej uviedla, že s kolegyňou sa dohodla, že vezme jej službu v nedeľu, aby ona mohla v pondelok ísť do Popradu dokončiť rozvod. Následne dňa 2.2.2020 deti boli v nedeľu ráno u obžalovaného doma

(pozn.: t.j. u matky obžalovaného), ona sa pripravila do práce, pri jej odchode z bytu vybehol spoza rohu obžalovaný T. U., spolu s mužom v kukle, obžalovaný ju zatlačil až k dverám do kúpeľne, bil ju, kričal aby mu dala drogy, ktoré našla a papiere nachystané na rozvod, aby dávala dobrý pozor, že má zaplatených ľudí čo ju zakopú keď to niekomu povie, následne sa jej podarilo dostať skoro ku dverám, kde ju obž. T. U. stiahol, na čo spadli tak, že ležala na ňom a on ju silno držal rukami okolo krku a svojimi nohami tlačil na jej nohy, pričom osobe v kukle zakričal „Y. daj jej pásku“ alebo „zalep jej ústa“, potom ju podľa nej ešte párkrát udrel, na čo mu povedala, že drogy už nemá a papiere na rozvod mu vydala. Uviedla, že následne jej volali z práce, potom T. U. jej povedal aby sa išla umyť, nech pozrie ako vyzerá; kázal tomu v kukle doniesť papier a jej diktoval čo má písať, snažila sa to písať tak, aby to nevyzeralo ako jej rukopis, pričom mala písať niečo, že si nebude nárokovať na firmu a nebude mu brániť s deťmi. Keď dopísala dal T. U. papier tomu v kukle a poslal ho preč, pričom ho už stále oslovoval inak, a to Y. alebo K., dával si pozor ako mu povie; následne jej vysypal kabelku, vzal telefón a nejakých 700,- eur. Potom uviedla, že keď ju pustil z bytu, tak volala svedkovi Y., aby prišiel do lekárne, a to z druhého telefónu, ktorý mala skrytý v kabelke, kde keď ona prišla, poslali ju kolegyni sa umyť a volať šéfovi, lebo taká nemohla ísť obsluhovať; do lekárne prišiel Y., s ktorým tam rozprávala pri zadnom vchode, následne došiel jej šéf, ktorý sa prezúval keď obžalovaný búchal a kričal aby vyšla von (poznala ho podľa hlasu), išiel sa s ním Y. porozprávať, následne vyšla von ona a kričala nech ju udrie teraz, keď sú tam svedkovia, Y. ich ukludňoval, následne jej obžalovaný M. U. dal kľúče od auta a on sa pýtal Y. či ho odvezie; poškodená sadla do auta, išla po deti k mame obžalovaného a následne išla k svojej babke; potom išla po svoju mamu k športovej hale, ktorá bola na nejakej akcii s turistami, odkiaľ išli k jej mame domov, kde ju mama prezrela, fotila a dotlačila aby išla na pohotovosť; na pohotovosti povedala, že spadla, na čo jej sestrička povedala, že to nie sú zranenia po páde, následne uviedla čo sa stalo, povedali, že to musí nahlásiť na políciu, uviedla, že to neurobí, že potrebuje len vedieť že nič nie je zlomené. Prostredníctvom Y. následne dohodla aby jej nechal obžalovaný veci u svojej mamy, kde si po nich išla ráno, matka obžalovaného jej však povedala, že obžalovaný povedal, že z bezpečnostných dôvodov jej telefón nevráti a dala jej iba SIM kartu. Uviedla, že následne sa s obžalovaným stretla asi 5. alebo 6.2.2020 vo Vyšných Ružbachoch, kde jej rozprával, že to všetko bolo na nich narafičené aby sa niečo také udialo, následne sa vrátil domov, bývali spolu, kde chcela nech jej všetko vysvetlí a vtedy jej povedal, že ak by išla do Popradu, boli nachystaný aj kto by ju vytlačil z cesty, neuviedol konkrétne.

Poškodená poukazovala na to, že svedkovi Y. povedala už v lekárni, že chlap v kukle bol obž. Y. S.. Najprv myslela, že je to jeden Prešovčan, o ktorom jej T. U. hovoril, že je to nejaký bitkár, ale keď sa vyššie uvedené u nich odohrávalo, tak jej to na neho nesedelo, lebo Prešovčan je podstatne vyšší a ani pohyby, proste vedela, že je to Y. S., a to lebo ho pozná dlho, asi 9 až 10 rokov, a ako ho oslovil „Y. zalep jej ústa“ alebo „daj jej pásku“, tak si bola istá. Uviedla, že tento jej ústa zalepil len voľne, bodaj bolo a v byte len tak prestupoval, bol nervózny, nevedel čo má robiť, tak si bola istá, že je to S.. Y. S. podľa poškodenej na druhý deň ráno prišiel do autoškoly, kde na neho kričala čo si dovolil a on opakoval, že o ničom nevie, že do čoho ho chce zatiahnuť. Svedkyňa, poškodená uviedla, že v čase skutku bol M. U. oblečený vo svojich bežných veciach, chlap v kukle celý v čiernom, pričom mal čierne topánky Nike s bielym znakom po boku. Uviedla, že o danom skutku s M. U. niečo písali cez Viber, on veľmi nechcel písať, že všetko budú riešiť osobne a keď mu písala, či ten v kukle bol Y. S., tak na to napísal, že to budú riešiť osobne, že on je dôležitý pre nákladnú dopravu a keď si za neho zoženie náhradu, nech s ním robí čo chce; následne jej M. U. všetko povedal okolo 6.2.2020. K osobe J. S. tiež uviedla, že asi 2 až 3 roky predtým, keď u nich doma pili, vyčítal M. U., prečo si ho nevzal za prevádzkara kaviarne, že aby si ho nechal aspoň na špinavú robotu. Ďalej uvádzala, že osobu v kukle ako J. S. spoznala podľa postavy, najprv podľa výšky, potom videla ako nervózne prestupuje a už si bola istá, že je to on, potom po oslovení „Y.“, nakoľko M. U. všetkých volal Y., iba jeho Y. a bolo to také spontánne, pričom bolo vidieť, že mu to nie je príjemné. Uviedla, že raz jej volal C. C., že sa s ňou chce stretnúť Z. Z., ktorá vie o skutku, vie kto bol v kukle, že jej chce pomôcť, kde sa s ňou stretla prvýkrát v auguste alebo v septembri 2020.

Zároveň uviedla, ohľadom spoločnosti CAMPUS GROUP s.r.o., že po návrate jej manžela z Anglicka hľadali kde by sa zamestnal, pričom vtedy hľadali šoférov pre Geis a bola podmienka, že musel mať svoje auto, ona teda zobrala úvery, kúpili auto, začal jazdiť, dokúpili ďalšie autá, potom začala taxislužba, pričom obž. M. U. vždy chcel aby veci ako napr. byť, o ktoré by nemali prísť, boli písané na ňu, čo sa týka firmy toto malo byť písané na neho, pričom bol jediný spoločník a konateľ; nevie kedy a v akom rozsahu bolo splatené základné imanie menovanej spoločnosti a čo sa týka zdrojov, z ktorých pochádzali peňažné prostriedky na jeho splatenie nepamätá si kedy brala prvý úver alebo či to bolo ešte z peňazí

z Anglicka, pričom BSM majú zrušené hneď po svadbe, lebo M. U. už v minulosti narobil dlhy, zrušené bolo z jeho iniciatívy.

Obžalovaný T. U., po tom, čo opakovane využil právo nevypovedať, vypovedal na hlavnom pojednávaní 31.1.2022, kde uviedol, že s poškodenou U. bol v manželstve 9 rokov a 9 rokov spolu chodili, teda spolu boli 18 rokov. Posledný rok bol hektický, začali sa častejšie hádať, príčinou boli viac-menej jeho podnikateľské aktivity, nebol často doma. Väčšinou poškodená bola ovplyvňovaná okolím, ľuďmi, s ktorými pracovala, mala rôzne nepodložené informácie, ktoré mu stále vyčítala, že sa mal dopustiť nejakej nevery, že mal užívať nejaké drogy, že sa nevenuje deťom, že je neschopný otec, stále si niečo hľadala aby vyvolávala hádky. V práci jej mamy kolegyně stále ohovárali čo si dávala, resp. čo si dávali na Facebook, lebo mali spoločný nick. Niektoré veci si dal do súvislosti až z výpovedí poškodenej, kde táto si domov vodila rôzne kolegyně, ohovárali, že sa mal pomaly vyspať s polovicou Ľubovne.

K skutku z 2.2.2020 uviedol, že to bolo už v podstate vyvrcholenie všetkých hádok; mal 10-dňový zákaz a nemohol ísť do bytu a ten zákaz končil 2.2.2020, pričom si chcel veci vysvetliť a navrhnúť nejakú dohodu ako budú ďalej pokračovať, že takto to ďalej ísť nemôže. Preto mal 2.2.2020 deti u mamy v byte, nechcel aby boli svedkovia ich hádok, lebo to neprospeje ich vývoju a tak okolo pol 7.-mej ráno, ešte keď spali, sa obliekol, že si to pôjde s poškodenou vysvetliť, že by sa mohol vrátiť domov, príp. ako budú ďalej postupovať. Ako vystúpil z auta, bolo asi 7 hodín ráno, poškodenú stretol vo vchode, kde následne jej povedal, že s ňou chce rozprávať, vysvetliť si ten zákaz, že to tak ďalej nemôže fungovať, avšak ona zachovala arogantný postoj, povedala, že si s ním nemá čo vysvetľovať, že ide do práce. On jej hovoril, že si potrebuje zobrať ešte nejaké veci, ktoré má v byte a bez nich nemôže fungovať, lebo tam mal rôzne potvrdenia o platbách a podobne, účty, ktoré bolo treba zaplatiť, a už ho nebavilo stále posilať ich taxikárov po každú jednu vec, ale poškodená mu to nechcela poskytnúť, čo ho vytočilo, začal po nej kričať, že ďalej to tak nemôže fungovať. Ona vytiahla telefón, myslel si, že ho chce nahrávať, chcel to zistiť, tak jej ho vytrhol, poškodená sa tiež vytočila a začala roztržka, navzájom sa napádali, pričom on ju chytil pod krk a pritlačil ju ku stene, čítal správy, ktoré tam práve prišli, kde jej písal G. J., že dobré ráno, ako si sa vyspinkala - teda v takej forme, čo ho tiež vytočilo, pýtal sa jej čo to má znamenať, keďže mali spoločný nick a pre jej nedôveru, že ju mal podvádzať, si ona urobila vlastný nick, na ktorom bola fotka v šatách, ktoré mali byť len pre nich, ktoré dostala na Valentína, ale v nich sa prezentovala na Facebooku. Tak sa začali zase naťahovať, nie je si vedomý, ale môže byť, že jej dal nejaké facky, to však mohlo byť len v amoku, že si to ani nepamätal. Po tom všetkom čo mu robila, ten zákaz 10-dňový, zobrala mu kľúče v spánku, zbalila mu veci do auta, ani o tom nevedel, všetko sa to tak nahromadilo, že vybuchol, čo dodnes ľutuje. Ako sa naťahovali, poškodená sa vytrhla a ušla do auta, ktoré mala zaparkované pred vchodom a ktoré patrilo jej matke, následne s ním odišla. On sadol do ich firemného auta U., rozmyšľal o všetkom čo sa udialo, povedal si, že už ďalej takto žiť nechce a chcel ešte poškodenej všetko dať a odísť, tak sa rozhodol, že ju pôjde hľadať. Išiel najprv k bytu jej matky, kde pozeral na parkovisko či tam nestojí to auto, do ktorého nasadla, ale nebolo tam; tak išiel za ňou do práce, kde to auto stálo ako sú obchody na začiatku, nevie pri akom obchode; potom s firemným autom išiel k jej zadnému vchodu a tam začal búchať na dvere otvorenou dlaňou, lebo oni sú v podstate vpredu a aby počuli tak búchal výraznejšie, na čo otvoril dvere pán Y., z čoho bol prekvapený čo tam robí a ten mu povedal, že čo vystrája, že sa má ukludniť a obžalovaný povedal, že ďalej takto žiť nechce, vysvetlil mu, že majú problém medzi sebou, čo Y. už v podstate z časti vedel v súvislosti s tým, že obžalovaný bol vykázaný 10 dní. Y. mu povedal, že sa má ukludniť, že to čo robí, že môže skončiť vo väzbe, na čo obžalovaný uviedol, že si to uvedomuje, že je mu ľúto čo sa stalo, že neprišiel robiť žiadne problémy, chce sa s poškodenou dohodnúť, že jej chce nechať auto, firmu, ostatné veci, nech si vyskúša, čo on všetko znáša, že čo mu vyčíta nemá pravdu, lebo on bol stále vyťažovaný, nemal čas na to, čo mu vyčítala, že jej mal byť neverný; už nemal silu to počúvať, robil pre nich, chcel nech si to vyskúša čo to všetko obnáša. Y. povedal, že zavola poškodenú, že si to majú vysvetliť, ale aby k niečomu nedošlo chce byť prítomný pri rozhovore, na čo zavola poškodenú, že sa nemá ničoho báť, že si to chce obžalovaný vysvetliť, ospravedlniť sa jej. Tá vyšla vonku, obžalovaný bol na jednej strane za autom, ona na druhej strane auta, medzi nimi bol Y.. Na diaľku si rozprávali veci, nedošlo k žiadnemu konfliktu, obžalovaný sa jej ospravedlnil, že ľutuje čo urobil, že už toho bolo na neho veľa, že čo uzná za vhodné nech urobí, že jej už v ceste stáť nebude, ako aj, že deti sú u jeho matky, nech bude tak dobrá a ide po nich, tiež keď bude chcieť byť ešte s ním, bude len rád a nech sa mu ozve. Dal jej kľúče od auta, zobrala ho, išla ho zaparkovať, nemohlo stáť pri tom vchode. On Y. popýtal či by ho neodviezol do firmy, otvoril kaviareň, pozval ho na kávu, boli sami dvaja, vysvetlil celú situáciu, čo sa stalo a že bude chcieť odísť do Anglicka, že jej všetko nechá. Medzitým chcel vedieť aká bude okolo toho situácia, tak odišiel na chatu do Vyšných Ružbách, odkiaľ,

lebo jej chcel pomôcť aj ohľadom firmy, ju navigoval a riadil to z Ružbách. Tam ho boli navštíviť nejakí známi, povedali, že to tak nemôže fungovať, že sa s ňou má udobriť, že má 2 chlapcov a aby sa dali už aspoň kvôli nim opäť dokopy. Ešte Y. v kaviarni povedal, že im pomôže, že porozpráva s poškodenou a skúsi mu to nejak vyžehliť, bol medzi nimi taká spojka, cez neho obžalovaný pýtal nech sa s ňou spojí, že sa s ňou chce stretnúť a on povedal, že má nové číslo, dal mu ho, obžalovaný poškodenej na to číslo napísal či sa môžu stretnúť vo Vyšných Ružbachoch, že sa nemá čoho báť, že keď chce môžu sa stretnúť na verejnom mieste pod kamerami, všetko si vysvetliť, stretnúť sa v Hostinci u Havrana, kde sú kamery. Poškodená tam prišla, porozprávali sa a vysvetlili si všetko. Pýtal ju o odpustenie, povedala, že to nebude tak jednoduché, že na tom budú pracovať, on súhlasil. Keďže už bol 3 alebo 4 dni na chate, potreboval aj nejakú sprchu, zobrať si nejaké veci, povedal či ho pustí domov, že mu chýba rodina, deti, že chce byť s nimi, presvedčiť ju, že mu na nich záleží, ona súhlasila, s ňou odišiel domov. Uvádza tiež, že poškodenú určite nemohol nútiť prepísať firmu z nej na neho, keďže celý čas odkedy firmu založil je konateľ aj spoločník a nemal dôvod ju k tomu nútiť, aby sa firmy vzdala. Mali urobené aj BSM, ktoré bolo urobené kvôli tomu kto čo nadobudne cez manželstvo to mu aj patrí. Skôr potreboval poškodenú urobiť prokuristkou keď odchádzal do Anglicka, aby mohla kľudne fungovať v tej firme aj z toho dôvodu, že jej povedal, že jej všetko nechá, aby videla, že to myslel vážne.

Taktiež v súvislosti so skutkom z 2.2.2020 uviedol, že Y. S. pozná od malička, má s ním veľmi dobrý vzťah, veľa mu v živote pomohol, bolo na neho spoľahnutie; že dňa 2.2.2020 sa s ním nestretol, pričom pred tým dátumom v podstate stále s ním bol v kontakte, lebo vykonával šoféra v nákladnej doprave, informoval ho aj ohľadom šoférov, v piatok si chodil pre peniaze, väčšinou v piatky sa stretávali; kedy poškodená začínala prácu v zamestnaní nevie, lebo vtedy nemala pracovať, bola to asi nedeľa, mala voľno, nevie od ktorej mala nastúpiť, alebo od ktorej mala pracovať; že začiatkom februára 2020 mali také talianske manželstvo, takže sa ten rok rozvádzať permanentne, raz chcela poškodená, raz on, potom sa udobrovali a zase hádky a v tom období ohľadom rozvodu sa mu marí, že sa mala poškodená stretnúť s nejakou právničkou I., ale časom sa to utriaslo, lebo sa zmierili a dali dokopy, takže upustila od toho rozvodu, ale boli tam nejaké znaky, že sa chcela rozviesť; kedy poškodená chodila ráno z domu do práce záležalo od toho kto išiel odniesť deti do škôlky, či on, ona, alebo prípadne svokra, takže to bolo rôzne, a to medzi 7.-ou až 8.-ou, myslí, že vtedy otvárali lekáreň okolo 8.-ej, pričom ona tam musela byť nejaký čas vopred, takže asi okolo 7:40 už musela byť najneskôr na ceste; poškodenej dňa 2.2.2020 určite peniaze a prípadne mobil nevezal, s poškodenou mali v tom čase prístup k všetkým ich účtom, ona k jeho, on k jej, boli si navzájom disponenti, takže určite nemal prečo jej peniaze brať, nevidí tam zmysel, ona mala prístup k všetkému, k tržbám z kaviarne, autoškoly, v podstate so všetkým disponovala, nemal dôvod prečo jej brať nejaké peniaze, keď to mali spoločne; keď bolo treba peniaze, niečo riešiť, tak peniaze navzájom vyberali a telefonicky si to operovali, že na čo sú vyberané, že čo ona alebo on platí, aby bol prehľad. Poukázal na to, že poškodená dobre vedela prečo boli hazardné hry, že nie skrz neho, robil to kvôli jednému dotyčnému za určitý bonus čo mu za to nechal, a preto mu dobíjal kredit, aby mohol hrať tie internetové hry, bol to dlhodobý zákazník u nich v kaviarni, keďže hral, robil aj dobré tržby a na druhý deň boli tie peniaze stále vrátené a naspäť zaplatené, pričom dotyčný musí ostať v anonymite, lebo mu nechce rozbiť rodinu a ostatné veci, poškodená o tom veľmi dobre vedela a zneužila to v neprospech obžalovaného; na ten účel, nevie v ktorý deň to bolo, ale keď stiahol peniaze poškodenej z karty, išlo o vyššiu sumu, ktorú nemal k dispozícii, tak použil jej kartu s jej vedomím, lebo ona mu údaje z jej karty dala, pričom na druhý deň tie peniaze boli vrátené na tú kartu. Uviedol, že 2.2.2020 si písal so svedkyňou K. na Messengeri na Facebooku, žiadal ju viac-menej o pomoc, že sa stalo medzi ním a poškodenou čo sa stalo, a tiež mal podozrenie, že bola aj nejaká iniciatíva z jej strany, že jeho manželka bola v takom rozpoložení, že verila tým ľubovníanskym rečiam, či aj ona k tomu nejak nepripela, teda chcel si to s ňou vysvetliť, ona všetko viac-menej poprela, že by ona chcela niečo zlé v ich manželstve, čo veľmi dobre klamala, viac-menej sa snažila, aby sa dali dokopy, aby si to vysvetlili, tam jej písal, že strašne ľutuje čo sa stalo, a že chce určité veci dať na správnu mieru, v nejakom takom znení bola ich konverzácia. Taktiež uvádzal, že vykázanie z bytu neporušil, lebo raz bol odniesť syna a potreboval papiere do Anglicka, aby zistil koľko mu treba rokov alebo času odpracovať aby mal nárok na dôchodok, a keďže to bol krátky čas a v tom zákaze mu tie papiere bolo treba, tak si išiel po nich, pričom mal T., ktorý u neho spal, doniesť naspäť, preto to bolo v ranných hodinách, poškodená sama súhlasila, aby ho odviezol až hore ku dverám, pričom jej povedal aké veci konkrétne potrebuje, povedala, že má počkať vo vnútri, že ich donesie, pričom tie boli v kumbálku, ktorý je mimo bytu na chodbe, doniesla mu tie papiere. Musela si pritom svietiť telefónom, takže tie papiere zbalila aj s telefónom, ale si to vysvetlila tak, že jej ten telefón mal zobrať, čo nie je pravda. Následne jej ho doniesol do lekárne a ospravedlnil sa jej za to, že ho omylom zobral, no medzičasom volala políciu,

takže to musel ísť odôvodniť na políciu, kde dostal 10,- eur pokutu, že mal porušiť ten zákaz, ale nie je si vedomý, že ho porušil. Popisoval svoj vzťah s matkou poškodenej, pričom uviedol, že po 2.2.2020 s ňou telefonoval, chcel jej všetko vysvetliť, ale bolo to zbytočné, lebo ona tlačila nielen na poškodenú aby sa rozviedla, ale aj na svojho bývalého manžela, aby dcéru tiež odpísal, ako aj na jej bývalú svokru; bol tam zámer len ich rozviesť. O problémoch v manželstve sa zdôveril svedkovi Y. keď boli spolu v kaviarni, ale veľa vecí o súkromí nerozpráva, minimum bolo povedané, to ho naučili ešte rodičia, že všetko čo je doma, má ostať doma a nemá sa to vynášať; obdobne uviedol k osobe čašníčky C., že pracovala v kaviarni, bola tam každodenne, určite veľa vecí spolu prebrali, aj veľa videla, klasické debaty viedli, ale že by to rozoberali konkrétne, určite nie.

Ohľadom spoločnosti CAMPUS GROUP s.r.o. uvádzal, že ju založil hneď ako prišiel z Anglicka asi v roku 2014 alebo 2015; kedy a v akom rozsahu splatil jej základné imanie nevie presne, to riešila ekonómka a právnik, ale niekedy v tom čase, pričom sa asi aj dvakrát navyšovalo, kvôli nákladnej doprave; peňažné prostriedky na splatenie vkladu spoločníka v tejto spoločnosti na jej základné imanie pochádzali z Anglicka, čo tam zarobil, bol tam 9,5 roka, z toho počas trvania manželstva s poškodenou 3 roky; nepamätá konkrétne z ktorých prostriedkov, ktoré zarobil v Anglicku pred založením menovanej spoločnosti, použil sumu na vklad a splatenie základného imania, bolo to už dávno, veľa činností vykonával v Anglicku a mal tam kreditky, tam to pospájal, mal 2 práce čo vykonával - následne uviedol, že to bolo z prostriedkov, ktoré tam zarobil pred uzavretím manželstva, avšak ďalej poukázal na to, že v Anglicku všetky prostriedky tam zarobené, aj po uzavretí manželstva, mal na jednom účte v banke I. a zarobené na Slovensku v O.; tiež uviedol, že poškodená bola na materskej a začínala pracovať pre Dr. Max, tak nemala veľa priestoru na to, aby sa nejako podieľala na vývoji firmy.

Obžalovaný Y. S. vypovedal, po tom, čo predtým v konaní taktiež opakovane využil právo nevypovedať, na hlavnom pojednávaní dňa 10.1.2022, kde uviedol, že je mu známe o tom dosť veľa, lebo veľakrát sa to na pojednávaní čítalo a je spoluobžalovaný, pričom o väčšej časti toho sa dozvedel až z obžaloby, dovtedy ani nevedel, že niečo také sa malo udiť. Následne na kladené otázky uvádzal, že 2.2.2020 bol podľa všetkého doma v Starej Ľubovni, lebo, keď sa to všetko začalo vyšetrovať, si našiel v telefóne fotky so psami keď bol na vychádzke a všetky boli zo Starej Ľubovne. S M. U. sa pozná od základnej školy, možno už skôr, ich vzťah bol kamarátsky a jednu dobu mu menovaný pomohol keď súrodenci nemali prácu, konkrétne poukazoval na pomoc spoluobžalovaného jeho sestry v Anglicku, na čo po dlhšej dobe zase naviazali kontakt, pričom keď sa vrátil M. U. na Slovensko, vtedy J. S. s manželkou prevádzkovali novinový stánok a M. U. býval u jeho bývalej svokry na Mierovej ulici, tak sa občas zastavil a rozprávali sa. Potom neboli v kontakte až kým neotvoril M. U. dopravnú spoločnosť, ktorá pracovala pre firmu GEIS, asi v roku 2018 alebo 2019, kedy J. S. mal vtedy rodinné problémy s bývalou manželkou, tak ho M. U. vzal k sebe do práce na brigádu, ako vodiča nákladného vozidla, pričom striedavo pracoval u neho, bol v Belgicku, potom zase u neho, kde práca bola len na dohodu, keď potreboval tak prišiel, pričom J. S. mal vtedy otvorenú živnosť, platil si odvody sám, pre M. U. nerobil na tú živnosť. Celkovú dobu tej práce nevie, lebo niekedy odrobil deň, niekedy 2 až 3 dni v týždni, ako kedy. Dohodnutí boli na odmene 60,- eur za deň; fungoval tak, že mu, keď nepracoval, organizoval ako dispečer šoférov, ktorí mali jazdiť. Popritom po okrese rozvážal brikety na nákladnom aute. Medzitým pracoval ešte na taxíku, ak bolo treba pomôcť šoférom. Od M. U. odišiel v mesiaci marec 2020 z dôvodu, že svedkyňa Z. Z. mu oznámila, že je tehotná, potreboval zarobiť nejaké peniaze, preto išiel do zahraničia. Ohľadom užívania alkoholu a návykových látok obžalovaným M. U. uviedol J. S., že chodili na pivo, väčšinou po týždni, keď bola práca urobená, ale málokedy a boli väčšinou u neho v Café bar Pneucentrum; tvrdý alkohol s ním nikdy nepil, taký alkohol nepije už 6 rokov, iba pivo alebo víno. On vie, že si dal občas nejaký koňak, ale množstvá mu nekontroloval, väčšinou spolu pili pivo. Ku drogám sa vyjadriť nevie, sám ich nikdy nekonzumoval a on mu ich nikdy nenúkal, ani nevidel, že by ich niekedy užíval. Ohľadom spoluzitá poškodenej K. U. s obž. M. U. uviedol, že zažil s nimi dosť veľa spoločných chvíľ, boli mu na svadbe; nemal pocit, že by medzi nimi boli nejaké problémy; raz bol svedkom toho, že sa pohádali v Café bar Pneucentrum, asi na nejakej halloweenskej párty, asi v roku 2019, ale nebolo tam nič také vážne. Uviedol, že s poškodenou K. U. sa stretol 3.2.2020, lebo s M. U. mal dohodnuté, že mu výplaty dával vždy po týždni, a to v piatok alebo v pondelok, pričom mu telefonoval ráno, že potrebuje peniaze, on povedal, že má volať jeho manželke, že on s firmou nemá nič, že to má riešiť s ňou, že on odišiel do Anglicka. Následne zatelefonoval K. U., dohodli sa na stretnutí u nich v autoškole, v Pneucentre. Dala mu časť výplaty s tým, že druhú dá poobede, keď pôjde vybrať peniaze do banky. Poprosila ho vtedy či jej nevie pomôcť s nákladnou dopravou, že T. odišiel do Anglicka a všetko jej nechal na pleciach, autoškolu, taxíky i GEIS. V ten deň sa stretli ešte asi dvakrát, keď mu dala tú druhú časť peňazí a on

bol odniesť bloky z tankovania alebo niečo také, pričom bola nejaká čudná, pod stresom, poriadne sa ani nebavili, lebo za ňou chodili čašníčky, stále bola na telefóne, niečo riešila, nevie čo, pričom o tom, čo sa malo udiť u nej 2.2.2020 s ním nehovorila, bola červená na tvári, ale nevšimol si nič také, nevie určiť či na pravej alebo na ľavej strane. Nespomína si kedy s M. U. komunikoval pred dňom 3.2.2020, pričom komunikovali spolu často, lebo riešili Geis a brikety. Či v čase 2.2.2020 až 3.2.2020 M. U. do Anglicka reálne odišiel, uviedol, že najskôr si myslel, že odišiel, ale poobede mal ísť po auto U. O. a keď našiel chatu, pred ktorou bolo odstavené, videl ho M. U. a zavolať aby prišiel, chvíľu tam boli, povedal, že sa s K. U. pohádal, že jej nechal firmu, že 2-3 dni ju bude naťahovať, aby jej chýbal; dal mu kľúče, on sa ponáhľal odniesť auto do Starej Ľubovne a potom sa ponáhľal k pani Z., lebo vtedy ešte boli spolu vo vzťahu. Ďalej uviedol, že 3.2.2020 sa viackrát stretol so svedkyňou Z. Z., pričom v tej súvislosti poukazyval na to, že si robil poriadok v papieroch ohľadom súdneho pojednávania a našiel bločik zo Sportissima z 3.2.2020, kedy si kúpil zimné topánky keď mu K. U. dala výplatu, v súvislosti s čím uviedol, že vtedy komunikoval so Z. Z., posielal jej fotky, ktoré si má vybrať, pričom ona pracovala ako rozvozca jedál a išla kupovať nejakú zeleninu alebo niečo také, tam sa stretli okolo jednej pred Lidlom a bol jej pomôcť urobiť nákup do práce. Potom druhýkrát sa stretli pri kebabingu ako je stará banka. Tam riešili ako pôjde po O. do Ružbách, kde bola Z. s ním, čakala ho; poslednýkrát bol s ňou u nej alebo u neho doma v ten deň, už si to presne nepamätá. Možno pri nej bol i vo Vyšných Ružbachoch večer, lebo keď pracovala tak to bolo od 10.-tej doobeda do 10.-tej večer; presne si nepamätá, ale keď mala všetko porozvážané, tak od 13:00 do 15:00 hod. približne mala akoby také voľno, kde mohla riešiť svoje veci, nevie či bol pri nej vtedy cez deň, nie je si istý, ale dosť často k nej chodil na obed.

K samotnému priebehu dňa 2.2.2020 sa menovaný obžalovaný, poukazujúc na uplynulý čas, nevedel nijako konkrétne vyjadriť. Uviedol pritom, že svedkyňu Z. Z. ohľadom toho či boli 2.2.2020 spolu nežiadal aby to potvrdila, aby to bolo nejaké klamlivé, ale najprv chcel cez jej brata, lebo ona odmietala s ním komunikovať, aby jej dohovorel nech komunikuje alebo aby dvihla telefón, či sa nerozpamätá či vtedy boli spolu alebo či nenájde v telefóne nejakú konverzáciu medzi nimi, lebo vo svojom telefóne našiel fotky, že mal oboch psov, svojho i jej vtedy cez víkend. Nechcela sa s ním baviť, zatĺkala, že s ním čaká dieťa, vzťah medzi nimi bol zlý, aj komunikácia bola zlá. Keď otehotnela, riešili zo začiatku budúcnosť spolu; niekedy koncom mája, začiatkom júna sa dozvedel, že sa stýka s iným chlapom, s ktorým je doteraz, pričom začala tvrdiť, že dieťa nie je jeho. Jeho sestra ju kontaktovala, lebo si myslela, že má s ňou dobrý vzťah, ale sa mýlila, lebo jej napísala správu v zmysle, že sa musia porozprávať, že ide o dôležitú či súrnu vec a čo vie, tak Z. jej ani neodpísala, pričom sestra jej chcela vysvetliť tú situáciu, aby pozrela do telefónu, príp. našla nejakú konverzáciu, lebo on sa k tomu pri rozhovore so Z. ani nedostal, bola na neho celý čas útočná, ani ho nevypočula. Zároveň uviedol, že vlastní 2 skoro rovnaké modely tenisiek Nike s bielym znakom, určite ich vlastnil aj vo februári 2020.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že obžalovaný T. U. v zásade potvrdil konflikt s poškodenou dňa 2.2.2020, vrátane istého fyzického ataku jej osoby z jeho strany, ktorý zároveň zľahčoval, tým, že možno padli nejaké facky ale len v afekte, teda že si to ani neuvedomil. Reprodukciu udalosti ako sa mala odohrať 2.2.2020 podľa menovaného obžalovaného, však nemožno vzhľadom na ostatné výsledky dokazovania (najmä správy Ľubovnianskej nemocnice, n.o., fotografie zranení poškodenej, výpovede svedkov) relevantne prijať. Jednak v tomto ohľade v celom konaní, opakovane a bez zásadných vnútorných diskrepancií, vypovedala samotná poškodená K. U., ktorej výpoveď v danom smere je podporená i výpoveďami ďalších svedkov (viď v ďalšom texte tohto odôvodnenia), pričom už v tejto časti treba zdôrazniť, že nie je tu daný a preukázaný žiadny iný logický podklad pre to, aby teda pokiaľ by nedošlo k udalostiam dňa 2.2.2020 ako ich od začiatku konania popisovala poškodená, aby poškodená priamo dňa 2.2.2020 presne v týchto intenciách svedkovi Y. alebo už po príchode do práce kolegyniam, pokiaľ by sa incident príslušného dňa mal udiť ako ho popisoval obžalovaný M. U., mala o ňom uvádzať skutočnosti tak, ako to počas celého konania v tejto veci popisovala v jej výpovediach, osobitne teda aj čo sa týka toho, že zo strany obžalovaného T. U. mala byť v tom čase napadnutá za prítomnosti ďalšieho muža, ktorý bol v kukle. Výpoveď obžalovaného T. U. v tomto smere súd vyhodnotil, na základe všetkých v konaní zistených skutočností, ako účelovú, jednoznačne učinenu v podobe takej, aby síce vzhľadom na výsledky dovtedajšieho dokazovania bol pripustený nejaký spor medzi ním a poškodenou, avšak nie takej intenzity a za okolností ako od začiatku popisovala poškodená, teda nepochybne aby obžalovaný navodil zdanie svojej osoby v lepšom svetle.

Zároveň podľa jeho vlastných tvrdení bol s poškodenou 18 rokov a vždy si vedeli veci vysvetliť. Potom však až nepochopiteľne rýchlo už podľa jeho prezentovanej verzie udalostí z 2.2.2020 došlo k hádke

a veľmi ľahko aj, čo sa týka jeho popisu udalosti z 2.2.2020, k nanajvýš neakceptovateľnému konaniu zo strany obžalovaného, hoci by súd pripustil výlučne, že sa udalosti odohrali ako ich popísal samotný obžalovaný, teda už len po tom, ako mu podľa neho mala poškodená povedať, že si nič vysvetľovať nebude a ide do práce. Ak by aj uvedené bolo povedané, tak reakcia jeho, ako ju sám popisoval, len svedčí o jeho impulzívnom heteroagresívnom konaní v situáciách, ktoré nie sú podľa jeho predstáv (ako je to popisované v znaleckom posudku podanom k jeho osobe PhDr. A. Solárovou PhD., na čom zotrvala a čo bližšie vysvetlila menovaná znalkyňa i na hlavnom pojednávaní dňa 12.7.2021). Nelogickosť výpovede obžalovaného je i v tom, že pokiaľ mu výslovne, ako uviedol, povedala poškodená, že ide do práce, prečo by ju mal ísť najprv hľadať k bydlisku jej matky. I toto nasvedčuje účelovosti danej výpovede obžalovaného a bráni ju v kontexte ostatných dôkazov prijať za relevantný podklad pre rozhodovanie. Bagatelizovanie celej situácie zo strany obžalovaného je taktiež viac než badateľné, a to vzhľadom na jeho výpoveď už aj s ohľadom na dňa 2.2.2020 objektívne lekárske zistené zranenia poškodenej. Taktiež, ostal podľa svojho vyjadrenia následne v Ružbachoch, lebo všetko poškodenej chcel nechať a chcel jej pomôcť ohľadom firmy a navigovať ju odtiaľ - naproti tomu jej v rozhodnom čase (viď čítané komunikácie) píše, že ide už do Anglicka, potom posielal fotku z letiska a pod. - to len potvrdzuje jeho manipulatívne správanie, ako ho popísala v konaní, a to jednak v písomne podanom posudku, ako aj na hlavnom pojednávaní znalkyňa PhDr. Solárová, pričom obdobné zistenia o tom aj zo strany T. S. sú zaznamenané aj v prepúšťacej správe FNsP J.A. Reimana týkajúcej sa hospitalizácie obžalovaného v danom zariadení v júli 2020. Zároveň akejkolvek logike sa vymyká už i tvrdenie M. U. o dôvodoch prečo práve hneď v prvý deň po uplynutí doby vykazania, kedy navyše bola nedeľa a skoré ráno, mal podľa svojich tvrdení ísť za poškodenou, osobitne keď z jeho výpovede nijako nevyplývalo, že by niečo zásadné bránilo napr. telefonickú komunikáciu o takýchto otázkach už počas samotnej doby jeho vykazania z obydľia, resp. normálnemu predchádzajúcemu dohodnutiu kedy a kde sa o týchto veciach pohovárajú, a pod.. Teda pokiaľ si chcel vysvetliť ako budú ďalej žiť nemožno opomínať, že ani podľa obsahu či už výslovne na hlavnom pojednávaní čítanej komunikácie elektronickými prostriedkami medzi nimi, resp. zabezpečenej v rámci znaleckého dokazovania Ing. Hromekom, nie je nič, čo by nasvedčovalo takýmto snahám vopred, navyše bola nedeľa, čas cca 6:30 až 7:00 hod., v daný deň podľa obžalovaného poškodená nemala byť ani v práci a proste za takých okolností prijať tvrdenia obžalovaného z akých dôvodov zrazu išiel za poškodenou je s poukazom na ostatné zistené skutočnosti v zásade nemožné. Nič na tom nemení ani to, že nechcel aby deti boli svedkami ich hádok - deti mohol nechať u svojej mamy i neskôr v daný deň, ozvať sa poškodenej vopred, dohodnúť stretnutie, jeho predmet, prísť za ňou v rozumnom čase, atď.

Čo sa týka obrany obžalovaného Y. S., tak už na tomto mieste je potrebné (s ohľadom na skutočnosti zistené z ďalšieho dokazovania) uviesť, že i jeho výpoveď nebolo možné vyhodnotiť inak ako len účelovú, robenú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Je totiž nadmieru zarážajúce, aby menovaný obžalovaný, vypovedajúc po celej takejto dobe, doslova absolútne časovo podrobne popisoval čo, kedy, za akých okolností sa malo udiť v deň po uvedenom skutku, teda dňa 3.2.2020, osobitne aj ohľadom jeho podrobného popisu opakovaných stretnutí v ten deň a miest stretnutí so svedkyňou Z. Z., avšak absolútne nijako konkrétne sa nevedel vyjadriť k tomu čo robil práve v deň predchádzajúci, pričom nevedel uviesť ani či v ten deň vôbec s menovanou svedkyňou bol alebo nebol a už ak by aj uvádzal, že bol v daný deň s ňou alebo aj nie, tak vzhľadom na jeho podrobný popis priebehu dňa 3.2.2020 a jeho aktivít v daný deň, musel by podľa súdu byť jednoznačne schopný popísať i deň bezprostredne predchádzajúci, teda 2.2.2020, a to nepochybne taktiež kde, s kým a v akom čase daného dňa bol, išiel, čo robil. Iný záver z pohľadu súdu logicky nemožno prijať a pripustiť za takej situácie, aká výpoveďou menovaného obžalovaného bola súdu prezentovaná.

Výpoveď poškodenej je pritom v zásade v maximálnej rozhodnej miere potvrdzovaná i výpoveďami svedkov, ktorí v rozhodných skutočnostiach potvrdzujú udalosti zo dňa 2.2.2020, a to konkrétne:

- z výpovede svedkyne L. J. Y., ktorá na hlavnom pojednávaní vypovedala dňa 10.5.2021, vyplynulo, že 2.2.2020, po jej návrate z turistického zrazu, keď prišli k nej domov s poškodenou a vyzliekli sa, všimla si, že poškodená je dobitá, videla tvár, pričom myslí, že na ľavej strane, videla že má podliatiny, a to oko, nos, náušnicu vyrysovanú v koži, že ju fotila v kúpeľni, aj s odrazom od zrkadla, aj priamo, poškodená jej povedala len „ma udierať“, nevyzeralo byť nič zlomené, posielala poškodenú do nemocnice, tá nakoniec súhlasila; následne v ich domácnosti videla diery vo dverách do kúpeľne. Svedkyňa tiež podrobne, a to v zhode s výpoveďou poškodenej K. U., popísala aj okolnosti a správanie obžalovaného U. pred tým, ako bol vykázaný z obydľia. Ďalej uviedla, že jej poškodená povedala, že 2.2.2020 ju M. U. s jedným prepadli, že ju nútil niečo podpísať, bil do hlavy, že jej prelepili ústa; poukazovala na to, že zo strany obžalovaného

boli voči poškodenej aj pred ňou vyhrážky, také satirické narážky, pričom ako príklad uviedla vyjadrenie „maminka si musí dávať pozor“;

- dňa 24.5.2021 na hlavnom pojednávaní vypočutá svedkyňa J. G. potvrdila, že 2.2.2020 poškodená neprichádzala do práce, na čo kolegyňa K. jej volala, pričom keď prišla poškodená, tak videli, že má červený flak na líci - následne dodala, že to bolo pod okom, stopy na krku ako po prstoch, pričom poškodená im povedala, že ju napadli dvaja muži keď vychádzala z bytu, pričom jeden bol jej manžel a druhý mal kuklu a pán U. ho oslovoval Y., Y. alebo Y., tak nejak. Na to svedkyňa obsluhovala, prišiel nejaký pán v civile, rozprávali sa vzadu, nevie o čom, následne obžalovaný U. búchal vzadu na dvere a kričal pod' von; potom poškodená s tým v civile odišli;

- dňa 24.5.2021 na hlavnom pojednávaní vypočutá svedkyňa T. K. uviedla, že 2.2.2020 volala poškodenej kde je, aby mohli otvoriť lekárňu, počkali na ňu, otvorila jej dvere, pričom poškodená vyzerala hrozne, dobitá, svedkyňa jej videla tvár, krk a ruky, poškodená mala stopy po bitke, celá červená úplne, krk doškriabaný, na tvári pod okom už také napuchnuté, ešte ale nemala modrinu, na rukách dolámané nechty, spod nechtov jej tiekla krv; keď sa upokojila, povedala svedkyňi čo sa stalo, že keď vychádzala z bytu, stiahli ju dvaja muži naspäť, jeden mal kuklu, druhý bol obž. M. U., že ju udierali, spáskovali ústa, M. U. jej prikazoval písať niečo na papier; tak poškodená do lekárne zavola známeho policajta, prišiel zadným vchodom, svedkyňa s kolegyňou išli dopredu, lebo lekárňu už bola otvorená, medzitým volala šéfovi nech príde do práce, lebo poškodená by tak nemohla obsluhovať; o pár minút za šéfom prišiel M. U., začal búchať na dvere a vykrikoval nech poškodená vyjde von; svedkyňa uviedla, že poškodenej vraveli nech ide na vyšetrenie; poškodená odišla s Y. aj U., nevie svedkyňa kde, do práce v ten deň prišla poškodená kúpiť si lieky od bolesti; M. U. po príchode podľa svedkyne posmešne vykrikoval, že sa poškodená pošmykla na ľade; svedkyňa uviedla, že jej poškodená dala čítať pár správ s ich konverzáciou, kde sa jej obž. M. U. podľa svedkyne vyhrážal, že ju zničí, že príde o všetko, že ju zakope, že na to má ľudí; poukázala na to, že M. U. samotnej svedkyňi písal v ten večer, že ľutuje svoj čin;

- z výpovede svedka T. N. B., čítanej na hlavnom pojednávaní dňa 24.5.2020, vyplynulo, že dňa 2.2.2020 mu volala poškodená K. U., že nemôže pracovať, lebo ju zbil manžel, do telefónu plakala, svedok prišiel do lekárne, kde vzadu sedela poškodená s mužom, o ktorom sa dozvedel, že je policajt; asi po 5 minútach prišiel k zadnému vchodu T. U., zaklopal na okno, policajt vyšiel von, chvíľu sa tam rozprávali, spolu so U. odišli a potom odišla i poškodená.

- z výpovede svedka T. O. Y., na hlavnom pojednávaní vypočutého dňa 31.5.2021, vyplynulo potvrdenie rozhodných skutočností, vo vzťahu k skutku z 2.2.2020, uvádzaných poškodenou K. U., kde svedok uviedol, že v dotknutý deň mu volala poškodená s tým, že obžalovaný ju napadol, v telefóne plakala, na jej požiadanie prišiel za ňou do práce, na krku mala dve podliatiny ako po prstoch a na líci maličký škrabanec; uviedla mu, že s M. U. tam bol aj nejaký jeho kamarát, teda ešte niekto, ešte jedna osoba, nepovedala kto, svedok myslí, že vtedy to nevedela; uviedla mu tiež niečo v zmysle, že musela podpísať nejaký papier alebo, že jej vzal obžalovaný nejaký papier ohľadom firiem. Potom podľa svedka prišiel na dané miesto obžalovaný M. U., ktorý búchal na okno na zadných dverách a kričal „pod' von“, dožadoval sa poškodenej. Svedok s ním následne hovoril a povedal mu nech sa ukludní, na čo mu menovaný obžalovaný povedal, že nech sa nebojí, že poškodenej nič nespraví; následne si za svedkovej prítomnosti vonku vykrikovali manželské veci, kde obžalovaný uvádzal poškodenej, že má čo chcela, že jej nie je dosť dobrý, všetko čo robí jej je málo. Svedok potom odviezol obžalovaného do firmy a obžalovaný mu sľúbil, že sa poškodenej nedotkne, že ju ani nenavštívi. Následne svedok uviedol, že raz keď bol pri poškodenej v rámci návštev, tak uviedla, že ako keby toho druhého muža poznala, že M. U. sa akoby preriekol menom, že má podozrenie, že je to Y. S., ktoré priezvisko svedok počul prvýkrát; nevie či uvádzala čo mala tá osoba oblečené alebo obuté, myslí, že spomenula kuklu na hlave - to už hneď v lekárni, ale napriek tomu ho spoznala ale svedok nevie či podľa hlasu, chôdze alebo či k ním chodil, že bol od M. U. menší, ale to svedok nevie na sto percent - tu treba poukázať na to, že hoci sa svedok Y. vo výpovedi nestotožňuje s výpoveďou poškodenej v tom, že by mu táto konkrétnu totožnosť osoby v kukle uviedla už priamo dňa 2.2.2020, je zrejme aj z jeho výpovede, že v osobe v kukle poznala Y. S. ďaleko predtým, než vôbec podala ohľadom skutku z 2.2.2020 trestné oznámenie; navyše určitú snahu svedka Y. nepríťažlivo zrejme obžalovanému M. U. (vzhľadom na ich v zásade dlhý a blízky vzťah) možno bať a i z jeho vyjadrení kedy mal prvýkrát počuť meno spoluobžalovaného, avšak z prílohy č. 3 znaleckého posudku znalca Hromeka je zrejme že dňa 20.3.2020 mu obžalovaný M. U. zaslal správu s uvedením tel. čísla a menom Y. S. (Predmet_1_MT_Samsung/MT/SMS_MMS/SMS_MMS.pdf - str. 374), teda nemohlo byť svedkovi toto meno prvýkrát uvedené až poškodenou v dobe, kedy v roku 2020 (po 9.5.2020) sa M. U. nachádzal v Anglicku;

- dňa 7.6.2021 na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k skutku zo dňa 2.2.2020, svedkyňa T. K. uviedla, že asi v ten deň alebo v deň potom videla poškodenú v kaviarni, pričom táto bola zbitá, svedkyňa písala

obžalovanému čo sa stalo, on bol vtedy sa jej zdá na chate v Ružbachoch a napísal, že to nie je ako to vyzerá, že dal poškodenej facku z amoku; ďalej to s ním svedkyňa neriešila;

- aj z výpovede dňa 7.6.2021 na hlavnom pojednávaní vypočutej svedkyne T. L., matky obžalovaného M. U., vyplynula vo vzťahu k skutku zo dňa 2.2.2020, tá skutočnosť, že v noci z 1.2.2020 na 2.2.2020 spal obžalovaný s deťmi u menovanej svedkyne, pričom ráno svedkyňa počula šramot, akoby sa niečo dialo s kľúčmi, nevstávala, až keď sa deti zobúdzať, mohlo byť okolo pol ôsmej až ôsmej kedy išla a obžalovaný nebol, pričom následne v daný deň podľa svedkyne prišla poškodená po deti. Svedkyňa vypovedala, že nevidela na poškodenej zranenia. Treba v tejto súvislosti poukázať na to, že výpoveď menovanej svedkyne jednoznačne možno vyhodnotiť ako zrejme robenú v snahe obž. M. U., ako svojmu synovi nepoškodiť, prípadne aj pomôcť, pretože menovaná svedkyňa vypovedala tiež, že ani 22.1.2020 keď ju volala poškodená k svojej mame - keď došlo k incidentu, v dôsledku ktorého bol obžalovaný M. U. vykázaný zo spoločného obydlija s poškodenou, nevie prečo ju tam volali, 26.2.2020 nepýtala sa na problémy syna keď ju žiadala poškodená aby išla za ním, pričom si podľa svedkyne v ten deň obžalovaný s poškodenou odpustili, ale svedkyňa nevie čo si odpustili - teda ide niekam kam ju volajú, pričom sa ani nedozvie prečo, ani sa na to nepýta, resp. vie, že si odpustili, ale nevie čo - za takých skutočností teda akurát menovaná svedkyňa potvrdzuje, že obž. M. U. keď došlo 2.2.2020 k skutku ako je v bode I. výrokovej časti tohto rozsudku nebol v rozhodnom čase u nej doma, avšak to, že nevidela následne zranenia poškodenej keď táto prišla po deti, je zrejme len účelové tvrdenie, prirodzene zo strany svedkyne ako matky v prospech obžalovaného, jej syna.

Čo sa týka obrany samotného obžalovaného Y. S., nemožno opomenúť výpoveď svedkyne Z. Z., ktorá dňa 10.5.2021 vypovedala na hlavnom pojednávaní, že niekedy začiatkom februára 2020 jej J. S. volal počas pracovnej doby, keď pracoval ako dovozca GEIS, bol dosť v strese, povedal do telefónu, že „sa stalo jebadlo“, že musí telefonovať, lebo vybavuje veci s K. U., lebo že T. U. odišiel do Anglicka, že si kúpil letenku a nikto o tom nevedel a že mu údajne volal z nejakého anglického čísla, pričom povedal, že auto U. O. ostalo vo Vyšných Ružbachoch a on musí ísť pre auto, že T. W. napadol, ako aj, že nevie čo sa stalo a že jej povie veci neskôr osobne, pričom zložil telefón a keď sa mu potom snažila dovolať, tak celé doobedie bol obsadený, následne prišiel do Vyšných Ružbách k svedkyňi do bytu, povedal že sa ponáhľa na chatu za T., že to nemohol povedať do telefónu, ale že T. je na chate a musia sa porozprávať a že mu nesie nejaký nákup, pričom sa J. S. mal ešte stretnúť s K. U. a svedkyňi večer povedal, že táto má modriny po celej tvári a že M. U. ju zbil a teraz nevie čo bude ďalej. Svedkyňa to nerozoberala, nepýtala sa čo bolo ďalej, osobne nemala s M. U. žiadny konflikt, takže nemala dôvod to nejako rozpitvávať; dlho nevedela nič o tejto situácii, potom prišla korona, tak sa všetko zavrelo; následne zistila, že čaká bábätko, mala krajšie starosti, pričom v tom čase už s J. S. boli rozídení asi od 20.2.2020, potom s ním riešila také porozchodové veci, pričom si ho asi koncom marca zablokovala na všetkých sieťach, pretože veci a narážky z jeho strany boli neúnosné a potrebovala sa venovať sebe a svojmu zdraviu a príprave na materstvo, pričom niekedy koncom júla, možno okolo 20.-eho, jej brat povedal, že ho kontaktoval J. S. s tým, že sa snažil s ňou spojiť, ale ho má všade zablokovaného, že J. S. od nej niečo potrebuje, pričom jej bratovi vraj poslal správu na WhatsApp, k čomu jej brat povedal, že ak je obvinený z toho čo mu poslal, tak že je pekný kretén, toto spraviť žene; následne jej 30.7.2020 od rána volalo súkromné číslo, bol to J. S., dvihla telefón po niekoľkých volaniach, kde J. S. mal zvláštnu farbu hlasu, nevie či plakal alebo čo, no hneď po zdvihnutí povedal, že mu nemá skladať, že ide o vážnu vec, že mu hrozí 10 rokov basy a že je jediná čo mu môže pomôcť, viackrát zopakoval, že to nie je sranda, že mu hrozí 10 rokov basy a dookola to mlel. Na to mu uviedla, že keď mu nič nehrozí keď nič nespáchal, že nerozumie prečo mu má hroziť 10 rokov basy. Opäť jej povedal, že to nie je sranda a že si ho má odblokovať na WhatsApp a pošle jej nejakú správu, povedal niečo s CPZ, že tam bol zavretý, že M. U. je v Prešove, tiež niečo ohľadne neho hovoril o psychiatrii, opakoval toto s basou, či ho chce dostať do basy, či mu nemôže dať alibi a vtedy spomenul toho 2.2.2020, na čo sa spýtala, že čo bolo toho 2.2. a on, že si ho má odblokovať, že jej to pošle, že na neho chceli niečo narafičiť, ale nepovedal kto, nadával na M. U., ale nepovedal nič konkrétne. Svedkyňa mu zložila, vyvolával niekoľkokrát do dňa, tak ešte raz dvihla, pričom opäť spomínal, že je jediná, kto mu môže pomôcť a že mu hrozí 10 rokov basy, že M. U. už majú, že si má uvedomiť o akú vážnu vec ide, na čo mu uviedla, že mu nemá ako pomôcť, že mu nebude pomáhať, lebo viackrát spomenul slovo alibi, pričom ona nebude niekomu dávať alibi keď nevie, či s ním bola alebo nie. On to otočil, že ho chce dostať do basy, povedal, že určite boli spolu, že má fotku jej a jeho psa a že on to má odfotené, že sa má pozrieť do svojho mobilu, že určite tie fotky má i ona, ona však vo svojom telefóne mala fotky ich psov z 1.2.2020 a z 3.2.2020, robené jeho telefónom, pričom si presne nepamätá či v tej dobe bola v práci, ale čo sa týka psov si pamätá, že v tej dobe veľa pracovala, lebo kolegyňa bola iba brigádnica a vtedy mala skúškové obdobie na

vysokej škole, boli dohodnuté, že ona potiahne po skúškovom, takže netuší kde vtedy bola, ale čo sa týka fotiek psov, tak keď bola v práci tak J. S. mal jej psa u seba a keď on pracoval tak jeho pes bol u nej, aj keď nie vždy. Následne potom kontaktovala svoju kolegyňu, tá povedala, že má rozpis, ale nie úplný, lebo sa dohadovali prakticky 2 dni dopredu, čiže nevie potvrdiť kde 2.2.2020 bola; fotky boli vytvorené jeho telefónom, on jej ich len preposlal, a to bolo 3.2.2020. Ešte párkrát jej v ten deň volal, ale už mu nedvíhala, na čo večer jej prišla správa od jeho sestry či by si našla čas na krátky telefonát, že je to vážne a súrne, následne jej aj volala, ale svedkyňa nedvihla, ani neodpísala na tú správu. Následne uviedla, že asi začiatkom augusta 2020 jej napísal C. C., že ak môže aby súrne volala, kde jej následne povedal, že sa s ňou chce stretnúť W. Y., pýtala sa kto to je, on jej hovoril, že Y. s T. napadli W. a že celá Ľubovňa o tom hovorí, potom jej poslal číslo z jeho telefónu; keď sa spýtala, kto je W. Y., tak povedal, že T. žena, U.. Svedkyňa jej zavolala, stretla sa s ňou, od toho momentu sa tak striedmo ozvali čo nové alebo čo ako. Keď sa stretli, tak zistili, že ona mala vedomosť, že svedkyňa sa s ňou chce stretnúť a svedkyňa, ona sa chce stretnúť s ňou. Porozprávali sa o tom, ona ozrejmila okrajovo čo sa stalo, pričom svedkyňa poškodenej povedala, že jej J. S. volal a čo od nej chcel. Poškodená svedkyňu uviedla, že on bol pri tom, bol v kukle; potom už bola svedkyňa predvolaná na výsluch.

Ďalej Z. Z. vypovedala, že J. S. hovoril na M. U. veľa zlého, ale keď prišlo na lámanie chleba tak boli najlepší kamaráti; že J. S. mal troje botasky, jedny videla raz v botníku, a to Nike čierne s bielou fajkou a s bielou podrážkou, pričom pri konverzácii s K. U. došli k tomu, lebo ona stále vravela, že boli to čierne Nike s bielou podrážkou a bielou fajkou, pričom svedkyňa si spomenula, že mal nejaké Nike, ale tie mal v botníku, vôbec ich nenosil, pri nej ich nemal ani raz, pričom si spomenula, že J. S. má profil na Instagrame, kde má fotografie z výcviku svojho psa, a na tých fotografiách má obuté čierne Nike s bielou fajkou a s bielou podrážkou; urobila screenshot tejto fotografie, poslala to K. U., či myslela tieto. Uviedla tiež, že s J. S. bola vo februári 2020 v partnerskom mimomanželskom vzťahu; priatelili sa, nežili v spoločnej domácnosti, stretávali sa niekedy od septembra 2019 do konca októbra 2019, potom sa nevideli až do januára 2020, resp. nepriatelili sa do januára 2020, preto uviedla, že boli kumulovane spolu cca 2 mesiace; každý mal svoje zamestnanie, nepamätá si ako často, ale štyrikrát do týždňa sa stretávali, pričom on ostal na noc a ráno išiel niekedy aj na jej aute do práce, sem-tam boli u neho, ale vtedy ešte nebol rozvedený so svojou manželkou a ona tam mala svoje veci, tak častejšie boli u svedkyne; 20.1.2020 sa rozvádza, jeho žena si vzala jeho veci, ona mu popratala, dala dokopy byt, boli pár dní tam, ale i tak cestovala, lebo pracovala v Podolínci. Boli asi od stredu januára až asi do 20. februára 2020, intímne sa stýkali.

Svoj vzťah s poškodenou K. U. popísala svedkyňa ako kamarátsky, sú v kontakte z času na čas, keď niečo potrebuje poradiť poradí sa ňou lebo robí v lekárni, stále sa spoznávajú, nestretávajú sa často, niekedy raz za týždeň, niekedy sa nevidia aj 2 týždne, väčšinou sú v kontakte cez telefón, cez aplikácie. S T. U. sa spoznala svedkyňa keď mala asi 17 rokov, vtedy v nejakom čase havaroval, dlho ho nevidela, s ním nemá žiaden vzťah. Ako človeka ho nikdy neposudzovala, o jeho súkromí nič nevedela a keď sa spoznali, tak bola decko, jediné čo vedela, že má dlhodobu priateľku; pričom ešte pred uvedenou odpoveďou v rámci výpovede uviedla, že jej vybavil prácu.

Vypočutý svedok C. C. na hlavnom pojednávaní, dňa 27.12.2021, v zásade potvrdil, že poslal telefónne číslo, avšak nevie či svedkyňu Z. na poškodenú U. alebo naopak, teda kto ho o to požiadal; z jeho výpovede nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že by mal účelovo spájať dané osoby pre nejaký úmysel uškodiť niektorému z obžalovaných.

Svedok T. Z., brat svedkyne Z. Z., dňa 27.12.2021 na hlavnom pojednávaní potvrdil, že ho kontaktoval obžalovaný S. s tým, že je obvinený a potrebuje alibi a žiadal aby sa svedok skontaktoval so Z. Z. aby mu tie alibi poskytla, o čom svedok následne povedal svojej sestre, komunikácia s menovaným obžalovaným ho obťažovala, kontaktoval ho menovaný obžalovaný viackrát; svedok so sestrou nehovoril si sa ňou menovaný obžalovaný skontaktoval a čo jej povedal; poškodenú U. registruje, ale osobne nepozná; so sestrou o tom kvôli čomu mal vypovedať sa nebavil, jej výpoveď nevidel.

Z výpovedí svedkov, ako sú popísané vyššie, v ich súhrne sú potvrdené rozhodné skutočnosti, o ktorých vypovedala sama poškodená K. U., a to jednak, že došlo k jej napadnutiu, kedy a v akom mieste a čase dňa 2.2.2020 T. U., a to aj za účasti ďalšej osoby. Uvedenou ďalšou osobou bol, ako má súd preukázané z hľadiska na výpoveď poškodenej K. U. ohľadom znakov a skutočností, na základe ktorých opoznala v danej osobe obžalovaného Y. S., menovaný obžalovaný, pričom osobitne z výpovedí svedkov Z. a

Z. je preukázané, že tento v danej súvislosti po vznesení obvinenia sa snažil dosiahnuť oslovovaním svedkyne Z. Z. toho, aby mu táto poskytla pomoc, resp. takú podporu, z ktorej by vyplývalo, že v rozhodnom čase bol s danou svedkyňou. K uvedenému treba poznamenať aj tú skutočnosť, že svedkyňa Z. uvádzala, že práve v deň po danom skutku jej J. S. volal s tým, že sa stalo „jebadlo“, že M. U. poškodenú napadol - pričom z výpovede svedkyne vyplýva, že toto jej J. S. uviedol ešte predtým ako mal vôbec ísť do V. Ružbách po auto, samotný J. S. vo svojej výpovedi pritom popísal udalosti tak, že až keď prišiel po auto do Ružbách, tak ho videl M. U. a zavolať aby prišiel, chvíľu tam boli, pričom mu povedal, že sa s K. U. pohádal, že jej nechal firmu, že 2-3 dni ju bude naťahovať, aby jej chýbal - vychádzajúc teda z výpovede svedkyne Z. je zrejmé, že J. S. mal o napadnutí poškodenej U. vedomosť už predtým ako vôbec po dotknuté auto išiel, z jeho výpovede vyplynulo, že sa mal až po príchode poň dozvedieť od spoluobžalovaného „len“ o hádke, nie o napadnutí; zároveň na hlavnom pojednávaní uvádzal, že keď sa 3.2.2020 stretol s poškodenou U., bola táto červená v tvári - svedkyňa Z. však v ten deň uviedol, že M. U. poškodenú napadol (pritom ani z výpovede spoluobžalovaného nijako nevyplývalo, že by J. S. mal túto vedomosť od neho alebo ju získal nejakým iným spôsobom) a následne, s tým, že to nechcel do telefónu, že ju M. U. zbil a večer 3.2.2020 aj, že poškodená má modriny po tvári. I z uvedeného vyplýva, že J. S. mal vedomosť o napadnutí práve z toho dôvodu, že sa na spáchaní skutku zúčastnil spolu s obž. M. U. ako to popisovala poškodená U..

V tomto smere súd nemá pritom o vierohodnosti výpovede svedkyne Z. žiadne pochybnosti, pretože aj pokiaľ obž. J. S. poukazoval na ich vzájomné spory po rozchode, ako aj ohľadom otcovstva dieťaťa, resp. na to, že menovaná svedkyňa podala na neho v inej veci trestné oznámenie, nebolo preukázané nič v dôsledku čoho by vyvstávali dôvodné pochybnosti, že by sa snažila v tu prejednávanej veci menovanému obžalovanému poškodiť - vypovedala tak, ako je popísané vyššie, z čoho v spojení s ostatnými vyššie popísanými skutočnosťami vyplýva podľa súdu záver, že J. S. bol účastný spáchania daného skutku. Ak by svedkyňa mala zámer účelovo mu škodiť, tak mohla uvádzať výslovne, že jej povedal, že bol s M. U. pri tom a pod., avšak nič také zo strany svedkyne neodznelo.

Výpovede oboch obžalovaných v danom smere sú na základe súhrnu skutočností zistených najmä z výpovedí ostatných svedkov, ako je to popísané vyššie, len snahou jednak zmierniť povahu, okolnosti a závažnosť konania, ku ktorému došlo (t.j. čo sa týka obž. M. U.), resp. vyhnúť sa úplne trestnej zodpovednosti (čo sa týka obž. J. S.). Výpovede oboch obžalovaných sú podľa súdu už na základe ostatných vyššie uvedených skutočností absolútne nepresvedčivé. Jednoznačne možno ich výpovede hodnotiť aj ako prispôsobované dovtedy zisteným skutočnosťam z dokazovania na hlavnom pojednávaní. Nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že aj keď ide v zásade u obvineného či obžalovaného ohľadom výpovede vždy primárne o jeho právo vypovedať, je absolútne nelogické, aby napr. obžalovaný J. S., pokiaľ nemal byť prítomný na páchaní skutku 2.2.2020, vypovedal na svoju obranu až na hlavnom pojednávaní, teda po tak dlhej dobe od vznesenia obvinenia - úplne sa totiž takáto „taktika obhajoby“ prieči rozumnému akceptovaniu. Ešte viac čo sa týka obž. T. U., je nemožné prijať iný záver ako o vyslovenej účelovosti jeho výpovede na hlavnom pojednávaní aj s ohľadom na to, že od počiatku mu bolo v danom smere kladené za vinu spáchanie zločinu vydierania, bol daný návrh a bolo vedené jeho stíhanie väzobne, pričom sa vymyká akejkoľvek logike a možnému rozumnému akceptovaniu to, aby pokiaľ k skutočnosťam 2.2.2020 bolo došlo ako popisoval samotný menovaný obžalovaný, toto neuvádzal na svoju obranu už naozaj od začiatku konania, resp. v podstatne skoršom štádiu. Osobitne tiež, z výpovedí obžalovaných vyplynulo, že medzi sebou navzájom majú veľmi dobrý vzťah. Potom absolútne nemožno logicky pochopiť, pokiaľ už obž. U. využil právo nevypovedať k samotnému jemu za vinu kladenému konaniu, čo mu bránilo už skôr vypovedať, ako až 31.1.2022 na hlavnom pojednávaní, napr. o tom, že 2.2.2020 sa vôbec nemal stretnúť s obžalovaným J. S.. Je právom obvinených, resp. obžalovaných odoprieť vypovedať, avšak treba z ich strany rátať s tým, že využitím práva vypovedať v zásade až po vykonaní ostatného dokazovania, bude výpoveď musieť byť podrobne posúdená ohľadom hodnovernosti i čo jej možnej účelovosti a možného prispôsobovania výsledkom zisteným z dovtedy vykonaného dokazovania, k čomu v danom prípade podľa súdu zo strany každého z obžalovaných jednoznačne došlo.

Zároveň má súd v tejto súvislosti, teda ohľadom skutku z 2.2.2020, ohľadom toho ako a za akých okolností bol spáchaný, ako aj s akým následkom, náležite preukázané i to, že v dôsledku konania ako je popísané v bode I. výrokovej časti tohto rozsudku, poškodená utrpela aj tam uvádzané zranenia. Námietky obž. M. U. v tomto smere, že na vyšetrovanie išla až večer, sú absolútne bez významu už vzhľadom na to, že povahu zranení a čas ich vnímania u poškodenej podrobne popisujú už aj najmä

svedkyne G., K., Y.; popis zranení svedkom Y. súd vyhodnotil, s ohľadom na ostatné výpovede a s ohľadom na ďalšie dôkazy, ako zjavne zľahčený, čo je podľa súdu dané práve z výpovede menovaného svedka vyplývajúceho v zásade dlhodobého a blízkeho priateľského vzťahu svedka s obžalovaným T. U. a tvrdenia samotnej svedkyne L., ako je už uvedené vyššie, ako jednoznačne účelovo nepravdivé, resp. vyháňavé. Zranenia poškodenej L. K. U. má súd preukázané aj obsahom správ Ľubovnianskej nemocnice, n.o. zo dňa 2.2.2020 ako sú na č.l. 1051 a 1052 spisu, v zmysle ktorých boli vyšetreniami zistené poranenia mäkkých tkanív hlavy a tváre vľavo v dôsledku napadnutia s použitím fyzickej sily, ako aj iné poranenia mihalníc a periokulárnej oblasti. Rovnako tak druh a rozsah poranení poškodenej preukazujú ňou v konaní predložené fotografie, ako sú napr. na č.l. 869 a 870, kde je zrejmé, že išlo aj o fotenie odrazu poškodenej v zrkadle (ako uvádzala i svedkyňa Y.); ako aj na č.l. 968 až 971 spisu, kde sú aj fotografie poškodenej priamo (bez zrkadla), na ktorých vidieť jednoznačne tie isté zranenia, a to na ľavej časti jej hlavy a tváre. Teda nielen vzhľadom na obsah lekárskej správy z č.l. 1051, ale aj vzhľadom na obsah uvedených fotografií je zrejmé, že námietky obžalovaného M. U. o tom, že fotografiami preukazované zranenia sú na inej časti tváre, resp. hlavy poškodenej, nemajú žiadnu relevanciu. Už len pre úplnosť súd poukazuje na to, že návrh obžalovaného M. U. na znalecké skúmanie vo vzťahu k zraneniam poškodenej súd s ohľadom na súhrn všetkých vyššie uvedených skutočností vyhodnotil ako nedôvodný, nadbytočný a nehospodárny (osobitne aj s ohľadom na to, že nebolo ani obžalobou mu kladené za vinu, že by skutkom zo dňa 2.2.2020 zároveň spáchal aj napr. trestný čin ublíženia na zdraví).

Zároveň samotné dôvody, pre ktoré došlo 2.2.2020 k útoku na poškodenú a teda skutočnosti, ktoré od nej pri tomto útoku obž. M. U. vyžadoval, má súd vykonaným dokazovaním za náležite preukázané. Je z výsledkov celého dokazovania, ako aj zo samotných výpovedí poškodenej a obž. M. U., v tomto ohľade súdu náležite preukázané, že v spoložití poškodenej a obžalovaného pred 2.2.2020 boli problémy, v súvislosti s čím boli, ako sám menovaný obžalovaný potvrdil, snahy zo strany poškodenej k rozvodu manželstva. Na základe uvedeného bolo teda z pohľadu súdu s úplnou istotou dôvodom na príslušné konanie voči poškodenej práve to, že obžalovanému M. U. uviedla, že sa s ním chce rozviesť.

Uvedenú skutočnosť podporne potvrdzuje i obsah následnej komunikácie medzi M. U. a W. U. ako bola zistená znaleckým skúmaním JUDr. Ing. Hromekom (ktorému predchádzal riadny príkaz prokurátora podľa § 90 ods. 1 písm. b/, písm. e/ Tr. por. zo dňa 6.11.2020 - č.l. 1044 spisu), kde z prílohy č. 3 menovaným znalcom podaného znaleckého posudku vyplýva (Predmet_1_MT_Samsung/MT/SMS_MMS/SMS_MMS.pdf - str. 607 až 583 prílohy č. 3), že na výzvu poškodenej z 2.2.2020 čas 21:19:33 (UTC + 1) „Napiš na papier a podpíš čo si ochotný platiť a čo nám chceš nechať. Podpíš to a daj ku ostatným veciam tvojej mame. Nech to môžem dať zajtra právnikovi a pripravím rozvodové papiere“ obžalovaný M. U. reagoval, okrem iného, nasledovne: „Nesúhlasím; Tu niesme na trhu; Najprv vyriešime deti; Ako a kedy sa budeme stretávať; Odmietam aby naše deti chodili po psychiatrov; Rozvod bude posledná vec; A prestaň dávať zase veci do extrému; Zajtra žiaden Poprad sa nebude absolvovať; A ospravedlňujem sa za dnešný deň budem to ľutovať to konca života; Ale nedala si mi na výber; Prosím ta nerob zo mňa to zvierat“ - na následnú správu poškodenej „Toto by nespravilo ani zvierat“ menovaný obžalovaný reagoval, okrem iného, takto: „Ako chceš aspoň vidíš do čoho človeka nútiš; Tým svojím správaním; Vieš dobre aký som poznáš ma už 17 rokov; A pred všetkým som ťa neraz prosil aby si to nerobila; Aj tak si to zrobila“, apod.. Následne na správu poškodenej „Moje srdce krváca a uteká za tebou ale ja nezabudnem na tú nenávisť v tvých očiach odpovedal „Tú nenávisť si urobila keď si napísal že sa postaráš o to že deti už nevidím a začala si sa mi vyhrážať pentou a nečakal som od určitých ľudí ako mi podkopali nohy aby sa ti dostali pod nohavičky“. Následne i ohľadom tvrdení poškodenej o tom, že po skutku dňa 2.2.2020 jej obžalovaný M. U. vzal telefón, možno poukázať na obsah komunikácie z 3.2.2020 (str. 565 vyššie uvedeného súboru prílohy znaleckého posudku), kde na správu poškodenej (čas 08:51:21, UTC + 1) „Ok teraz pôjdem k tvojej mame po veci a nechaj si mi tam aj telefón či si mám ísť kúpiť“ odpovedal menovaný obžalovaný „Kúp si; Je tam karta“. Obdobne aj tvrdenia poškodenej o tom, že obžalovaný jej vymazal z telefónu údaje, preukazuje komunikácia obžalovaného s účastníkom „Írska Daniela“ (str. 524 a nasl. daného súboru prílohy znaleckého posudku) kde na správy „Veď si vtedy vymazal W. mobil a ona hneď bola pri kamarátovi stiahnuť info späť... no tak to som zvedavá na tu storku; Druhý krát keď vymazuješ mobil musíš poriadne“ odpovedal obžalovaný „Pri tom v okuliarov; On jej dal tie dáta naspäť?; Ako sa k nemu dostala?“.

Všetky vyššie uvedené skutočnosti preukazujú podľa názoru súdu vo svojom súhrne taktiež pravdivosť výpovede poškodenej W. U. a v tomto ohľade má tak súd náležite už na podklade výpovede poškodenej,

ktorá ohľadom uvedeného vypovedala od začiatku konania a bez rozporov, preukázané i to, že došlo zo strany obž. T. U. pri danom skutku, jednak priamym použitím násilia proti poškodenej, ako aj hrozbami ako sú uvedené v bode I. výrokovej časti tohto rozsudku, aj k požadovaniu od nej, aby mu dala drogy čo našla a všetky papiere, čo mala nachystané k právnikovi na rozvod, ako aj následne po tom, ako poškodená povedala, že drogy už nemá, že ich vyhodila a vydala mu papiere pripravené pre rozvod, že ju prinútil na papier napísať, že si nebude nárokovať na firmu CAMPUS GROUP s.r.o. a nebude mu brániť v styku s ich deťmi, ktorý papier obžalovaný T. U. následne odovzdal tam prítomnému obžalovanému Y. S., ktorý s ním odišiel a T. U. poškodenej vysypal veci z kabelky, vzal jej mobilný telefón, ako aj finančnú hotovosť a ostatné veci jej vrátil s tým, aby išla do roboty a že nemá nikomu nič povedať čo sa stalo, že vie čo ju čaká.

Dôvody na požadovanie podkladov pripravených pre účel rozvodu sú zrejme a podložené už vyššie uvedenými skutočnosťami. Otázka požadovania vydania drog, ako taká, v zásade v danom prípade taktiež je dôvodne podložená, už vzhľadom na popis skutočností ohľadom ich užívania obžalovaným v minulosti, ako uvádzala poškodená, pričom z výpovede obž. U. nevyplývalo nejaké rázne popretie takých skutočností, ale skôr vyhýbavé (že na území Slovenska ich neužíval a nedistribuoval). V podstate však daná skutočnosť, či omamné, alebo psychotropné látky užíval, držal, prechovával je irelevantná, keďže tu stíhaný za takú trestnú činnosť nie je. Pritom aj z prepúšťacej správy FNsP J.A. Reimana z júla 2020, ako aj z odborného vyjadrenia MVDr. Kataríny Špácayovej č. 10/2021, ktorého správnosť a úplnosť nebola nijako spochybnená, vyplynulo zistenie chromatografickou analýzou v moči M. U. prítomnosti metamfetamínu a jeho metabolického produktu amfetamínu, čo poukazuje na požitie metamfetamínu (pervitínu) menovaným a je podľa MVDr. Špácayovej bezpredmetné uvažovať o falošnej pozitivite v dôsledku požitia liekov, ako sa v tomto smere bránil menovaný obžalovaný. Teda nijako nemožno dostatočne v prospech obžalovaného vylúčiť, že jedným z dôvodov napadnutia poškodenej už vo februári 2020 bolo aj vydanie drogy, ktorú mu predtým mal poškodená nájsť a uvádzať, že ju odovzdá polícii, ako to popisovala v celom konaní.

Ohľadom obrany T. U. o nelogickosti požadovania od poškodenej toho, že si nebude nárokovať na firmu, poukazujúc na to, že bolo zrušené BSM medzi ním a obžalovanou a až potom bola daná spoločnosť založená a je on jediný spoločník v nej, uvádza súd, že uvedené ešte neznamená, ako bolo preukázané, že by napriek tomu k určitým oprávneným nárokom poškodenej naozaj nijako nemohlo dôjsť. Sama poškodená popisovala, čo obžalovaný ani nespochyboval, že po uzavretí manželstva a následnom návrate obžalovaného zo zahraničia v zásade spoločne participovali na rozbiehaní jeho podnikania, pričom ona „brala úvery“ v tomto smere. Samotný obžalovaný výpoveďou taktiež v podstate potvrdil, že peňažné prostriedky nadobudnuté pred uzavretím manželstva a po jeho uzavretí nijako nevedol oddelene, tieto boli zmiešané a teda nemožno nijako s istotou tvrdiť, že by obchodný podiel v dotknutej spoločnosti nebol absolútne čo len z časti získaný za prostriedky patriace predtým do BSM poškodenej a obžalovaného a teda, že by nemohol byť (spolu s inými oprávnenými nárokmi poškodenej - viď úvery na autá určené pre podnikanie, a pod.) predmetom ich nejakého vyporiadania, resp. žaloby o určenie jeho vlastníctva aj poškodenou (samotné zrušenie BSM rozhodnutím súdu totiž nemá bez všetkého automaticky za následok to, že by následne získaný obchodný podiel jedným z manželov už patril len jemu, osobitne ak okolnosti nasvedčujú tomu, že zrejme bol získaný i za prostriedky patriace predtým do BSM a aj ak nedošlo po rozhodnutí súdu k vyporiadaniu BSM, nič nevyklučuje určenie toho komu čo z manželov patrí podľa predpisov civilného práva, teda pri zákonnej fikcii vyporiadania BSM). Argumentácia obžalovaného o nelogickosti toho, že by mal požadovať od poškodenej prejav, že si nebude nárokovať firmu, keďže následne ju ustanovil do funkcie prokuristky, je taktiež úplne bez významu - k ustanoveniu poškodenej ako prokuristky došlo podstatne neskôr po skutku z 2.2.2020, kedy medzičasom opätovne došlo k pokusom o nápravu spoločného vzťahu a spolužitiu jej a obžalovaného, pričom k tomu ustanoveniu došlo jednoznačne z pragmatických dôvodov v súvislosti s pracovným odchodom obžalovaného do zahraničia na dlhšiu dobu a ustanovenie do funkcie prokuristu nemá z následok vznik majetkových práv takej osoby k obchodnému podielu v obchodnej spoločnosti.

Teda súd má jednoznačne preukázané, že k spáchaniu skutku obžalovanými dňa 2.2.2020 došlo tak, ako je to popísané, na základe ustálenia jeho priebehu vykonaným dokazovaním, v bode I. výrokovej časti tohto rozsudku, ktorým spoločným konaním obaja obžalovaní naplnili všetky znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona, a to aj čo sa týka obžalovaného J. S., pretože tento preukázateľne s ohľadom na všetky skutočnosti vedel o manželskom vzťahu medzi obž. U. a poškodenou K. U.,

vzhľadom na maskovanie svojej tváre kuklou i o účele za akým išli v danom čase za poškodenou a hoci sa okrem zalepenia jej úst, prevzatia listiny, ktorú spísala podľa pokynov M. U., nepodíeľal priamo na jej fyzickom napádaní a vyhrážkach, už svojou prítomnosťou na takom konaní znásoboval účinok reálneho útoku, silu požiadaviek a vyhrážok prednášaných samotným M. U. a teda to, aby došlo k dosiahnutiu účelu takého protiprávneho konania.

K uvedenému skutku treba pre úplnosť doplniť, že ani obsahom zvukovej nahrávky predloženej obž. M. U., zachytávajúcej rozhovor poškodenej pri jej neskoršom stretnutí s psychológom, nie je nijako vyvrátené spáchanie uvedeného skutku. Je len prirodzené, že pokiaľ poškodená chcela, čo je aj vzhľadom na obsah všetkých čítaných následných komunikácií medzi poškodenou a obžalovaným jednoznačné, napriek všetkému svoj vzťah s obžalovaným zachrániť, že nepopísala psychológovi skutočnosti z 2.2.2020 podrobne. Osobitne je to prirodzené i vzhľadom na v konaní, k jej osobe písomne podaným znaleckým posudkom znalkyne PhDr. Solárovej i výpoveďou znalkyne na hlavnom pojednávaní, preukázanú prílišnú citovú závislosť poškodenej práve k osobe menovaného obžalovaného, kde poškodená v oblasti blízkych vzťahov má sklon hľadať oporu v niekom silnejšom a k prílišnej citovej závislosti s tendenciou v blízkych vzťahoch zastávať podriadený postoj. Teda je nepochybné, že na strane poškodenej bola prílišná a silná citová väzba na obžalovaného M. U. (ktoré zistenie výslovne deklarovala na hlavnom pojednávaní znalkyňa PhDr. A. Solárová, PhD.), pričom poškodená teda prirodzene mala záujem na zlepšení či obnovení jej vzťahu a spolužitia s obžalovaným a teda je len prirodzené, že pri rozhovore s psychiatrom práve pre jej, napriek tomu čo sa malo udiť, naďalej silnú citovú väzbu k obžalovanému popísala dotknutý incident len akoby okrajovo. Samotná poškodená náležite a prijateľne rozumne ozrejmila aj nasledovné skutočnosti, nasledovné správanie obžalovaného v súvislosti s udalosťami a jeho konaním po jeho návrate z Anglicka, v dôsledku ktorých je názoru, že došlo k zhoršeniu zdravotného stavu jej starej mamy bývajúcej v Skalici a následne k jej úmrtiu, až pod vplyvom ktorých vôbec dotknuté konanie nakoniec oznámila orgánom činným v trestnom konaní.

K skutkom uvedeným v bodoch II., III. a IV. tohto rozsudku:

Poškodená K. U. na hlavnom pojednávaní následne vypovedala k obdobiu po 2.2.2020, že prešlo pár dní, muž jej napísal niečo v zmysle, že sa chce stretnúť, že to chce vysvetliť, že bude otvárať oči ako to bolo na nich dohodnuté. Povedal jej, že nie je v Anglicku ale v Ružbachoch; že sa nemá báť, že sa stretnú pri pohostinstve Havránek, pri kostole, na verejnom mieste. Tam potom večer prišla, bolo to okolo 5. alebo 6.2.2020. V tom pohostinstve sedel M. U., T. J. - Prešovčan, a L. I.. Začali, že to nemohlo byť z jej hlavy, že mu zobrala kľúč od bytu, že kto ju k tomu nútil. Rozprával jej aj o X., že on také veci rozpráva cielene, že to bolo všetko na narafigené, aby sa niečo také medzi nimi udialo, že nerobí s drogami, že to mala byť zákazka aby zachránil firmu a že kvôli nej teraz všetko spadlo a že nevidí, že to všetko robil pre deti a pre ňu. Uviedla, že sa M. U. na to vrátil domov, chcela všetko nech vysvetlí, krok za krokom, čo plánoval. Vtedy povedal, že ak by išla do Popradu, tak už boli nachystaní aj kto ju vytlačí z cesty, kto konkrétne neuviedol. Potom bývali spolu, ale keď chcela niekam ísť, jednoducho odmietal aby chodila k mame, alebo k babke, nesmela navštevovať svoju rodinu. Keď odišla za svojou mamou, asi sa mu zdalo, že je tam už dlho, začal jej vypisovať, že „keď do 5 minút nie si doma, volám Skalicu“. Uviedla, že od toho februára do mája bolo toto vkuse keď išla k mame alebo ku babke; písal jej napr. že auto stojí pred domom už 20 minút, čo tam tak dlho robí. K mame alebo k babke išla tak raz za mesiac, ešte mu aj vadilo keď išla babke z lekárne odviezť lieky alebo nákup. Pýtal sa napr. čo robila pri Gurmene, keď GPS náhodou zaznamenalo Gurmen. Niekedy v apríli a v máji 2020 už telefón signalizoval, že sa odosielajú z neho súbory, že sa z neho odosiela jej poloha. Vedel aké stránky si otvorila na Googli, s kým si písala. Keď povedala, že „dosť, ži si svoj život keď nechceš podstúpiť liečby“, tak zase boli cirkusy, zobral tabletky, chodil s nimi po byte, hrkal, zobral fľašu s alkoholom, potom cirkusoval s oknom, že už to nezvládne, že k čomu som ho to dohnala - stále otváral okno a chcel vyskočiť von - na 5. poschodí sa postavil na parapetu, vlastne už visel, len mu celou váhou držala nohy, zabránila mu v tom a povedal, že je slaboch, že to nedokáže. Povedal, že mu má dokázať, že ho ľúbi a že má vyskočiť ona z okna. Od toho napadnutia, za tri mesiace čo boli spolu doma, boli asi tri také pokusy o samovraždu. Pri tomto jednom ju žiadal, že má vyskočiť ona z okna.

Poukázala na to, že v Skalici mala babku a dedka, 80-ročných, vedel, že je to jej citlivá téma, oni nikdy nevedeli, že sa niečo deje, aj keď sa v rodine niečo dialo tak im sa o tom nehovorilo. On toto využíval keď sa nespravilo niečo ako on chcel, tak zakaždým „volám Skalicu, poviem čo si všetko so mnou urobila“. Napr. keď išla za mamou alebo aj keď bola na ceste do Skalice a on nechcel, aby tam išla, ale išla aj

tak. Potom jej bránil, aby tam išla s mladším synom T., lebo T. už bol v Skalici, chcel aby tam išla sama. To bolo niekedy v marci, asi aj vo februári 2020. Keď mu počas cesty nedvíhala telefón, tak hneď volal „ako chceš, volám Skalicu“, alebo „ako chceš, volám tvojej mame“. Potom raz volal, že si vyberá strom, do ktorého to napáli, dal telefón tak, aby počula, ako reve motor. Spúšťač bol napr. minimálny - išli v noci domov, púšťal na plno rádio, ona jazdila, dávala to tichšie, lebo bolo všade ticho v meste, vyhodil ju z auta, išiel preč, bol opitý a vtedy volal, že už si vyberá strom, do ktorého to napáli. Toto všetko sa dialo od februára do mája.

Uviedla, že M. U. v máji odišiel do Anglicka, už si len písali, bolo to raz tak, raz tak. Dožrali sa strašne, povedala „koniec, aj keď sa vrátiš domov, jednoducho ťa nepustím“ - to už bolo začiatkom júla. Prestávala s ním už komunikovať. Keď prišiel z Anglicka, išiel do karantény. Vkuse ju ťahal aby prišla za ním do Ružbách, tam bol v karanténe, nechcela, ale aby sa ukludnil vzala v jeden deň toho najmenšieho, že prídu na parkovisko, že mu T. zakýva. On išiel k nim, chcel dať synovi nejakú hračku z auta, povedala, že je v karanténe a odišli preč. Potom nonstop volal do lekárne, lebo mu nedvíhala telefón; začal písať, že keď nepríde, tak príde on do lekárne a všetci pôjdu do karantény. Prišiel z Anglicka 13.-ho alebo 14.-ho júla a toto všetko prebiehalo do 16.-eho júla, teda nejaké tri dni. Potom, že bude spať pred dverami kým mu neotvorí, povedala že „dobré, prídem, donesiem ti všetky veci“, lebo riešila lekárňu, on ešte riešil nejaké eurofondy, plus musela riešiť všetky veci ohľadom firmy, tak keď je doma nech si ich rieši sám; spravila mu nákup, vzala igelitku s papiermi, prišla do Ružbách, sľúbil, že budú mať dvojmetrový odstup, boli vonku. Písal, že sa nemá báť, že potláča všetku zlosť, že jej už nikdy neublíži, že už vie aké to je, čo všetko robil; normálne sa tam rozprávali, všetko jej dával za pravdu, vtom mu zavolať J. S., či sa tam môže vrátiť, lebo tam boli spolu, on sa išiel za ten čas niekde prejsť. M. U. mu povedal, že ešte nie, ona uviedla, že ide, že ráno robí. Vtom zase skrat, začal vystrájať, začali sa naťahovať, išli dnu, zobral tam veľký nožík, začal si pichať do brucha. Okolo pol 10.-ej večer chcela odísť. Tam kričal, že bez nej žiť nebude, žiaden rozvod nebude, že ich rozdelí len smrť.; dával jej nôž do ruky, že ho má zabiť. Na to prišiel S., snažil sa ho ukludniť a jej dohovárať, že nemá byť taká, tak sa k nemu správať, že T. ju má rád. Povedala, že ho má rada, ale že to už sú veci, ktoré sa nedajú. Išla preč, sadla do auta, dala kľúč do zapalovania, na to pribehol M. U., kľúč vytrhol a išiel naspäť do izby. Išla za ním, pýtala ho nech si kľúč od auta nechá, ale nech vráti kľúče od bytu, tie jej vrátil. Lahla si na takú posteľ, zakryla sa a on sa išiel osprchovať. Vtedy Y. S. pýtala, aby jej dal kľúče od svojho auta, ktoré tam mal. Kľúč dal, ale vrazil, že to nemá robiť, nemá odchádzať; išla do auta a išla preč. Potom jej M. U. vkuse volal, písal, že ukradla auto, že to nahlási; poslal taxikára alebo koho, že mu má dať kľúče, tak mu ich dala, potom písal, že taxikár kľúče donesie, že má prísť naspäť do Ružbách. Povedala mu, že nepríde. Potom písal akoby odpočítaval „desať, deväť, osem“, potom tam bolo číslo jej babky z Ľubovne, že keď nepríde tak volá toto číslo; poslal jej screenshot ako písal cez jej facebookový nick jej šéfovi, že bola s ním a že nepríde do roboty, lebo zostáva v karanténe a jej písal, že ráno ju pred lekárňou budú čakať jeho ľudia, nikoho nekonkretizoval, že keď ju tam uvidia, tak ju nahlási, že nedodržala karanténu. Musela mať zapnutý videohovor cez Viber, chcel vidieť, že sa už oblieka, že ide do Ružbách, to už bolo nadránom, to všetko sa dialo od polnoci do rána. Pýtala sa, že načo tam má ísť, keď to nemá význam, na čo povedal, že len teraz zažije peklo, že čo teraz so ňou urobí ešte nezažila, že sa začne baviť; myslí, že aj Skalicu jej písal, že jej bude volať, prosila ho nech do toho nezaťahuje iných, že sa to týka len ich dvoch, že vie, čo sa stane keď zavolá Skalicu. Babka mala už aj cievnú príhodu, alebo infarkt, niečo také vážne, prekonala toľko vecí, že boli radi, že je ako je. Naťahovala čas, nech už je aspoň šesť hodín alebo pol siedmej, volala potom Y., že čo sa deje. Ten povedal, že v žiadnom prípade nesmie odísť z bytu. Počas toho hovoru jej stále pípal telefón, volal M. U., tak sa pýtala čo má robiť, že bude zle, že s niekým volá. Y. jej povedal „povedz mu, že voláš hliadku“, nech sa ukludní.

Potom hneď písal M. U., že na linke prebiehal hovor, nech mu hneď spraví screenshot s kým volala, tak rýchlo volala šéfovi, spravila screenshot, poslala mu to s tým, že mu volala, že ráno bude v robote. Videohovor cez Viber prebiehal cez jej telefón; to boli etapy, keď začal vrieskať tak to zrušila, potom znovu volal, keď volala s Y. tak to zrušila. Potom zase začal tlačiť, že má tam ísť, zase vyhrážky - stále sa to točilo okolo toho istého, všetko to bolo štýlom „teraz uvidíš čo zrobím“, „teraz si to posrala“, „volám Skalicu“. Povedala mu, že volala hliadku. Nevie čo na to povedal, ale ukončil sa hovor, 5 minút bol kľud a zrazu volal jej brat, že čo sa deje, či je v poriadku. Pýtala sa prečo, že je doma, v poriadku a povedal, že volala babka zo Skalice čo sa deje, že čo za SMS to prišla. A povedal, že aj oni dostali také SMS-ky - T. všetkým rozposlal, že „dnes budete mať moju krv na svojich rukách“. Povedala bratovi nech sa neboja, že je všetko v poriadku, nech babku ukludnia a až potom som zavolať 158 a nahlásila to. Potom som ešte dostala správy, že už je pripravený, že čaká policajtov, kde sú.

Uviedla, že medzitým ako spolu písali, volali, tak uvádzal, že do basy pôjde len v drevenom župane, alebo tak nejako, napísal „povedz deťom, ako si to mala zachrániť tak si radšej na mňa poslala policajtov“. Ešte medzitým jej poslal jej nahé fotky, čo si ju nafotil, že kam to má dať, či na Facebook alebo na Instagram. Potom ešte volala našej inštruktorke čo sa stalo, že nech si dá pozor a pýtala ju nech sa pozrie na Facebook, či tam nie sú tie fotky. Ona povedala, že nie, ale potom začala kričať, že je tam video, že on je tabletky, že sa so všetkými lúči, tak ju zrušila, volala Y. nech tam pošle záchranku. Uviedla, že potom ešte volala do Skalice, dvíhol jej dedo, tvrdil, že babka je v kostole, nechcel povedať čo sa stalo, ani jej nepovedali, že babka je už na ARE. To bolo asi na ďalší deň. Potom až večer jej volal brat, keď sa vracal z Ľubovne do Brna, pričom sa zastavil v Skalici, aby išla ku mame, dala na ňu pozor, vzala ju ku sebe a povedal, že babka už má posledné hodiny a to mala mame nejak opatrne povedať. Na to sa zložila, spadla na chodbe a strašne plakala. Prišiel ku nej starší syn, dvíhal ju zo zeme, pýtal sa ma či za to môže tatik a povedala mu, že hej. Prišla mama, lekári povedali, že tam je masívne krvácanie, že ak by to aj prežila tak by ostala v kóme, na čo mama vzala staršieho syna a išli do Skalice, lebo ona mala ešte výsluchy, a boli asi 20 km pred Skalicou, keď im zavolali, že je koniec. Y. jej písal ako babka, odpísala, že zomrela; vravel, že si má rozmyslieť či podá trestné oznámenie.

Uvedené skutočnosti sú taktiež v príslušných častiach podporené výpoveďou svedkyne Y., Y., čiastočne aj výpoveďou obžalovaného S., ako aj obsahom zistenej komunikácie medzi obžalovaným M. U. a poškodenou K. U. (viď príloha č. 3 znaleckého posudku znalca Hromeka Predmet_1_MT_Samsung/MT/SMS_MMS/SMS_MMS.pdf - str. 5 až 7; resp. Predmet_1_MT_Samsung/MT/Elektronicka Komunikacia/Viber/Chat_Viber_2.pdf - str. 525 až 536).

Obžalovaný T. U. vo vzťahu ku konaniam kladeným mu za vinu podanou obžalobou, ktorých sa podľa nej mal dopustiť od 28.2.2020 do 16.7.2020, uvádzal, že určite sa poškodenej nevyhrážal alebo nútil ju aby bola s ním, to nerobil, nemal dôvod; bol s ňou 18 rokov, takže stále si vedeli veľa vecí vysvetliť, nájsť riešenie, dohodnúť sa. Nikdy nemal zámer jej nejako ubližovať; majú spolu 2 zdravé deti, za čo je jej veľmi vďačný a určite, aj keď si možno niektoré veci vysvetlila ako to opisovala, tak to určite tak nemyslel, ako to bolo povedané. Uviedol, že mu dáva za vinu jej babku zo Skalice, ktorú mal veľmi rád, ktorá v podstate jediná z jej rodiny stála pri nich, čo nebola proti ich manželstvu a pomáhala ako sa dalo; často ju navštevovali v Skalici s deťmi. Ľutuje tú SMS čo jej v ten deň poslal, ale to nebolo len jej babke, ale to bolo rozposlané celej jej rodine. Keby vedel, že to bude mať, ako jej dáva za vinu, tak určite by tú SMS neposlal. Bol zúfalý a zúfalí ľudia robia zúfalé veci. Poškodená ho k tým veciam aj dohnala, že bol v takom psychickom rozpoložení v akom bol; tá krv na rukách, tá SMS čo poslal, bola poslaná preto, lebo jej rodina, po tom čo sa stalo 2.2.2020, jej dala ultimátum, že pokiaľ sa nerozvedie tak ju odpíšu ako dcéru a sestru, a že nemôže ďalej s ním fungovať. Snažil sa, chcel, pýtal poškodenú, aby sa s jej rodinou stretol, že by im to všetko vysvetlil, ale oni ho úplne odpísali, prestali s ním komunikovať a preto keď bol taký zúfalý a videl, že už sa to nedá viac dobrať ako sa doabralo, to bol v apartmáne vo Vyšných Ružbachoch, ako sa tam už premávali policajti, tak si podrezal žily a následne odoslal jej rodinným príslušníkom tú SMS „dnes budete mať krv na vašich rukách“. To nebolo myslené, že sa vyhráža jej, ale k tomu, k čomu ho dohnali.

Taktiež uvádzal, že keďže prišiel z Anglicka, išiel rovno do karantény, nemohol viac-menej nikoho osobne kontaktovať. S poškodenou komunikoval celý čas, kedy má trajekt, kedy príde, že musí ísť do karantény, že bude potrebovať jedlo, oblečenie, aby to doniesla, čo aj doniesla. Tam sa bavili, ako vravel mali talianske manželstvo, tam sa tiež chcela rozvieť, to tvrdila, lebo v čase keď bol v Anglicku zase počúvala rôzne reči, pletky. Zase bola udobrovačka, objala ho. Nebol veľmi stotožnený s tým, že chcela odtiaľ odísť, lebo bol v karanténe, či náhodou nemá covid a nesúhlasil s tým, že by mala ísť domov a normálne fungovať. Jej sa to vysvetliť nedalo, bola tvrdohlavá, tak jej zobral kľúče od auta, nech si robí čo chce na svoju zodpovednosť, ale že s tým nesúhlasí. Vtedy zobrala, alebo jej dal kľúče od auta S., zobrala jeho auto a odišla na ňom preč. Tak vznikla hádka prečo odišla, prečo vystavuje ľudí do takej situácie, keď ešte nemá potvrdené či má alebo nemá koronu. Ona si to vysvetľovala po svojom, nebola s ňou reč, nevedel ako jej to má povedať, bol zúfalý. Preto jej hovoril, či má kontaktovať Skalicu, a to len z toho dôvodu, lebo jej babka bola zdravotníčka, mala dobrý vplyv na ňu a chcel aby jej to vysvetlila. Nie preto, že by ju nútil nejako. Nedalo sa jej to vysvetliť, bola v takom rozpoložení a robila také chyby, že sa to už nedalo zvládať. Ale nikdy sa jej nevyhrážal, alebo ju vydieral, nemal to za potreby, stále jej chcel dobre. Nevie či ona alebo on kontaktovali jej zamestnávateľa ohľadom porušenia karantény; mali spoločný nick na Facebooku a nevie či z jej nicku, ktorý už mala súkromný vytvorený, alebo z jeho nicku bolo napísané

jej vedúcemu, že bola s ním v kontakte, či to písal on alebo ona. Čo sa stalo v Skalici, to bola jej mama, čo mu dáva za vinu, že je to jeho chyba, ale je to vina ich všetkých, lebo mohli tým veciam zabrániť, stačilo sa len porozprávať a nájsť riešenie. Uviedol, že synovi väčšinou dovolí všetko, ak je to v rámci toho čo by mohol dostať alebo mal mať. Nikdy mu nezakazoval aby išiel do Skalice, ak tam sám chcel ísť. Jediné, s čím nesúhlasil, keď na to tlačila poškodenej matka a silou mocou ho tam chcela brávať, aj keď on s tým nesúhlasil, lebo stále rozprával, že sa tam nudí, že tam nemá čo robiť a že by radšej ostal s ním. Preto v tom čase bol aj problém so svokrou, lebo ho chcela brať a obžalovaný s tým nesúhlasil. Nesúhlasil aj preto, lebo manželka vyčítala aký je otec, že sa o nich nestará, že s nimi nikde nechodí. Bola karanténa, boli zavreté podniky, mal čas sa deťom venovať a starať sa ako treba, vynahradiť im čas, ktorý im nedal keď bol zaneprázdnený. Napriek tomu svokra tlačila, že ho vezme do Skalice. Preto poškodenej napísal nech je s T. doma do 5 minút a že jej matka to poslala z toho dôvodu, že si vôbec neuvedomuje, že ani deti ani on nechce, aby išli do tej Skalice.

Ďalej uvádzal, že niektoré veci si poškodená zle vysvetľuje, že ju mal nútiť vyskočiť z okna alebo že on mal vyskočiť z okna. To zle interpretovala, lebo bol už tak zúfalý, že jej hovoril „neviem ako ti to mám vysvetliť, či už mám z okna vyskočiť, alebo ako ti to mám dokázať“. Nie to, že by ju mal nútiť, alebo že by mal on chcieť z okna vyskočiť. Viac-menej bola položená otázka či by aj ona niečo také dokázala pre neho urobiť, ako je schopný on pre ňu.

K skutku konkrétne v bode IV. výrokovej časti tohto rozsudku obžalovaný Y. S. vo svojej výpovedi uviedol, že v čase keď bol spolu s obž. M. U. vo Vyšných Ružbachoch, ten ho požiadal aby sa išiel niekam prejsť, že príde jeho manželka, že sa budú rozprávať, že donesie nejaké jedlo; J. S. bol preč asi hodinu, dve, volal mu či môže prísť; keď prišiel tak bola nejaká manželská hádka, M. U. nechcel aby K. U. odtiaľ odišla. Naťahovali sa o kľúče od auta a asi aj o telefón. Medzitým dal U. kľúče od svojho auta, nech ide domov, lebo on jej nechcel dať kľúče od ich auta. Keď odišla, ľahol si na pohovku, zaspal. Ráno sa zobudil na to, že M. U. s niekým telefonuje a háda sa cez telefón, bolo to skoro ráno, možno šesť, možno päť hodín, nevie. Spýtal sa, že čo mu zase „jebe“, čo zase vystrája, vtedy ho M. U. z chaty vyhodil, on si vzal si veci a išiel domov.

Z výpovede svedkyne Y. vyplynulo, že okolo 15.-ho alebo 16.-ho júla 2020 obžalovaný poslal SMS „budete mať krv na rukách“ či „moju krv na rukách“, už neregistruje presné znenie; ju zobudil mamin telefonát, hovorila, že čo jej to poslala za SMS, myslela, že to má odo nej, možno sa len vystresovala, ale ju ukľudnila, že to musí byť niekoho hlúpy žart. Ako zrušila hovor, tak dostala takú istú, tak volala dcére čo to má znamenať, tá jej mi, že to je od M. U., aby si to nevyšimala, potom jej dcéra volala, aby sa nebála, že čosi nahlásila na políciu, že ho budú sledovať, že jej neublíži. Volala rodičom, asi o hodinu alebo o dve dcéra volala, aby sa nebála, že už ho brali a keď sa pýtala kam, tak že na psychiatriu; tak volala naspäť rodičom, že už sa im nič nestane a mama to povedala že už môže kludne zomrieť, hovorila jej, že už bola trikrát na WC, že z nej ide zdola, zhora, že jej prišlo tak zle, že cíti ako by mala migrénu; večer otec svedkyni volal, že mala krvácanie do mozgu, že ju brali do nemocnice, potom do 24 hodín zomrela.

Z výpovede svedka Y. vyplynulo, že v súvislosti s návratom M. U. z Anglicka mu svedok povedal nech sa mu ozve v pondelok, lebo vždy v pondelok vlada menila uznesenia, a to každý týždeň, pričom mal od obžalovaného asi 2 zmeškané hovory, ale bol v robote, tak nedvihol. Keď volal naspäť, už mu nedvíhal. Uviedol, že mu volala poškodená asi ráno o 6:00 hod. s tým, že nevie či plakala alebo nie, že T. jej vyvoláva, že má prísť do Ružbách, že má prísť za ním, bola vystrašená a začala rozprávať, že bola za ním včera, že mu doniesla nejaké veci a jedlo a že boli spolu, najprv normálne debatovali a že potom T. či pokľakol pred ňou, sa ospravedlňoval za to konanie, čo sa stalo všetko medzi nimi., zrazu, že zmenil svoje správanie, bol agresívny, že ju nechcel pustiť domov a vtedy ráno, keď volala, tak že si žiada jej prítomnosť, aby prišla za ním. Svedok jej uviedol, že bola v kontakte s osobou z rizikových krajín, aby nešla ani do roboty a nie ešte k nemu, nech sa nahlási do karantény. Bolo trištvrte na sedem, išiel do práce, mal od nej druhý telefonát, pričom bola vystrašená, že T. povedal, že po ňu domov niekoho pošle autom, že mu povedala, že obžalovaný včera začal vystrájať, že sa začal pichať nožom a také veci, že ona odtiaľ utiekla vďaka tomu, že sa išiel sprchovať alebo zaspal, niečo také. Povedal jej, že tam v žiadnom prípade nepôjde. Medzitým jej obžalovaný počas ich hovoru stále vyvolával na telefón a zisťoval s kým volá. Svedok jej povedal, že do práce nech nejde, lebo bola v kontakte, do Ružbách nech nejde a keď sa bojí, že pošle hliadku a to, čo sa stalo, nech oznámi, nech volá. Keď svedok prišiel do práce, tak ho zavolať okresný riaditeľ s tým, že v Ružbachoch bolo niečo ohlásené a čo sa tam dialo vie iba z toho, čo mu volala poškodená po telefóne, že obž. M. U. natočil nejaké video, zjedol tabletky,

že chcel spáchať samovraždu. Svedok tiež uviedol, že mu poškodená spomínala také veci, že keď sa vadili na manželských veciach, že sa rozvedú, tak že T. U. jej vravel, že bude mať deti, že si to vybaví; tiež, že chcel vyskočiť z okna, že mal také ľahy; že on jej vysvetľoval, že vôbec to tak nefunguje, že si vybaví aby mal deti; že ona sa skôr snažila zachrániť manželstvo, ako ho rozbiť.

Zo spáchania skutkov, ako boli ustálené na základe výsledkov vykonaného dokazovania, v bodoch II. až IV. tohto rozsudku primárne usvedčuje obžalovaného M. U. priamo poškodená K. U., podporne aj vyššie uvedené výpovede svedkov a obsah príslušnej komunikácie, ako je uvedené vyššie. Zároveň, konkrétne čo sa týka skutku z 28.2.2020 - bod II. výrokovej časti tohto rozsudku - je jeho spáchanie menovaným obžalovaným podľa súdu jednoznačne preukázané samotným textom predmetnej správy z 28.2.2020, ktorú obžalovaný poškodenej poslal. Z uvedeného je zrejmé, že si vynucoval takto od poškodenej jej urychlený príchod domov práve pod hrozbou toho, že bude volať do Skalice, teda starým rodičom poškodenej, kde obavy poškodenej z toho vyplývajú z konkrétnych skutočností ako sú z jej výpovede popísané vyššie, ako aj pod hrozbou toho, že ich syn nikam (teda do Skalice) nepôjde.

Popísanie tejto udalosti obžalovaným M. U., ako je uvedené vyššie, je z pohľadu súdu jednoznačne len účelovou snahou zbaviť sa v tejto časti trestnej zodpovednosti. Odhliadnuc od toho, že obžalovaný v tomto smere vypovedal až v zásade po celom predchádzajúcom vykonaní dokazovania, nemožno opomenúť, že v čase 10:52:46 hod. dňa 28.2.2020 obdržal od poškodenej SMS v znení „už idem“ a na to v čase 10:53:10 hod. jej zaslal uvedenú SMS „do 5 min niesi doma volam skalicu a T. nikde nejde“ (viď pod Predmet_1_MT_Samsung/MT/SMS_MMS/SMS_MMS.pdf v prílohe č. 3 znaleckého posudku znalca Hromeka túto komunikáciu zistenú a zaznamenanú - strany 455 a 454). Je teda nepochybné už aj vzhľadom na tieto správy, že nešlo medzi nimi o nejaký spor či dieťa má niekam ísť alebo nie kvôli šíriacemu sa ochoreniu, resp. kvôli obžalovaným prezentovanej snahe sa im venovať, ale že, ako vypovedala poškodená, mu bolo proti vôli, že poškodená je preč, chcel dosiahnuť jej príchod domov a to práve pod hrozbou volania „Skalice“ a súčasne pod hrozbou, že „T. nikde nejde“. Samotná formulácia danej správy sama osebe vylučuje jej výklad v smere, o akom sa snažil presvedčiť súd obžalovaný.

Vo vzťahu ku konaniu obžalovaného M. U. ako je ustálené a uvedené v bode III. výrokovej časti tohto rozsudku, má súd taktiež preukázané, a to práve výpoveďou poškodenej, že aj tu sa svojim konaním obžalovaný dopustil žalovaného trestného činu, a to tým, že ju ťahal k oknu pričom od nej chcel aby mu dokázala ako ho ľúbi a vyskočila z okna. Tvrdenia obžalovaného M. U. o tom, že poškodená to zle interpretovala, lebo bol tak zúfalý, že jej hovoril „neviem ako ti to mám vysvetliť, či už mám z okna vyskočiť, alebo ako ti to mám dokázať“ a nie, že by ju mal nútiť, alebo že by mal on chcieť z okna vyskočiť, teda že bola položená otázka či by aj ona niečo také dokázala pre neho urobiť, ako je schopný on pre ňu, súd vyhodnotil iba ako účelové, a to opäť už priamo vzhľadom na čas kedy vôbec obžalovaný túto svoju obranu v konaní predniesol. Je totiž napriek akejkoľvek „taktike obhajoby“ nemožné prijať to, že pokiaľ sa aj v tejto časti mali udalosti udiať tak, ako to prezentoval menovaný obžalovaný, z akého dôvodu, ktorý by mal byť v jeho prospech, by ich nebol uvádzal obžalovaný už v podstatne skoršom priebehu konania, osobitne za situácie jeho väzobného stíhania. Navyše nemožno opomenúť ani to, ako pri výpovedi práve o týchto skutočnostiach sa poškodená na hlavnom pojednávaní rozčítala až natoľko, že začala práve pri popise tohto skutku plakať.

Čo sa týka skutku z 15. na 16.7.2020, jednak výpoveďou poškodenej K. U., ako aj podporne obsahom vyššie uvedených výpovedí svedkov Y., S. Y. v súvislosti s týmto konaním obžalobou M. U. kladeným za vinu, ako aj s ohľadom na zistenia o komunikácii M. U. s poškodenou K. U. v rozhodnom čase, obsah ktorej preukazujú správy na nosiči (príloha č. 3) znaleckého posudku znalca Hromeka, v časti Predmet_1_MT_Samsung/MT/ElektronickaKomunikacia/Viber/Chat_Viber_2.pdf (str 526 až 536), mal súd preukázané, že aj v tejto časti sa menovaný obžalovaný dopustil za vinu mu kladného zločinu, a to práve tým, že v dobe približne od 23:00 hod. dňa 15.7.2020 do ranných hodín dňa 16.7.2020, nútil poškodenú L.. W. U., aby bola pripojená cez aplikáciu Viber, aby mal možnosť vidieť, že sa už oblieka a že ide k nemu späť do Vyšných Ružbách, kde bol obžalovaný v tom čase po návrate zo zahraničia v karanténe a kam mu poškodená doniesla dňa 15.7.2020 nákup a veci a odkiaľ následne poškodenej, po vzájomných nezhodách, ku ktorým došlo pri ich rozhovore ohľadom ich ďalšieho spolužitia, napriek jeho nesúhlasu odišla, pričom v úmysle dosiahnuť, aby prišla k nemu späť do Vyšných Ružbách jej zároveň počas toho formou správ cez aplikáciu Viber kázal dať kľúče od auta, ktorým z daného miesta odišla, taxikárovi, ktorého za ňou poslal s tým, že inak oznámi polícii, že auto ukradla, nútil ju nahlásiť sa do

karantény, vyhrážal sa jej, že sa postará, aby jej mama prišla o robotu, poslal poškodenej jej fotografie, na ktorých je nahá, pričom sa jej pytal, kde to dajú, či na Facebook alebo Instagram, kde by to ona chcela, že bude trpieť horšie ako on, že je mu ukradnuté ako skončí, a po tom ako mu poškodená povedala, že „stačí“, tak rozposlal rodinným príslušníkom poškodenej SMS správu v znení „Dnes budete mať všetci moju krv na rukách“, následne opäť za účelom dosiahnutia kontaktu s poškodenou, aby poškodená prišla za ním do Vyšných Ružbách, písal poškodenej cez aplikáciu Viber, že má hneď volať taxi číslo, nech jej donesie kľúče od auta, pričom keď ho žiadala aby počkal aspoň do siedmej hodiny, poslal jej správy „OK volám tvojej babe“, „Sama si si to vybrala“ a „A potom ide skalica“, čím chcel dosiahnuť, aby prišla k nemu, a to opäť najmä využitím hrozby volania starým rodičom poškodenej v Skalici, vediac, že ide pre poškodenú o citlivú tému a má o nich obavy vzhľadom na ich vek a zdravotný stav hlavne starej mamy poškodenej.

Súd uvedeným spôsobom, v rámci zachovania totožnosti a jednoty skutku, uvedené konanie obžalovaného takto ustálil a uviedol v príslušnej skutkovej vete (bod IV.) tohto rozsudku, nakoľko z uvedených skutočností aj konkrétne vyplýva spôsobom akým a pod hrozbou čoho obžalovaný v danom prípade poškodenú nútil aby bola s ním v spojení a aby konala to, čo od nej požadoval.

I v tejto časti súd výpoveď obžalovaného T. U. zo dňa 31.1.2022 nemôže, s ohľadom na výsledky ostatného vykonaného dokazovania v tejto veci na hlavnom pojednávaní, vyhodnotiť inak, ako zrejme účelovú a smerujúcu k tomu, aby sám seba obžalovaný prezentoval v lepšom svetle, výpoveď značne subjektivisticky obžalovaným poňatú v snahe vykresliť práve seba ako obeť nepochopenia zo strany manželky a jej rodiny a navodiť dojem, že v dôsledku ich postojov k nemu bol doslova donútený ku konaniu ako ho popisoval on, pričom zároveň vinu na tom má z jeho pohľadu len poškodená a jej príbuzní, nik z nich okrem neho nepochopil ako bolo myslené to, čo sa malo udiť. Vzhľadom na celkové výsledky dokazovania však z pohľadu súdu nemožno sa s výpoveďou obžalovaného nijako stotožniť, nemožno ju vyhodnotiť inak ako iba účelovú v snahe vyhnúť sa stíhaniu za uvedený skutok a trestu.

Čo sa týka preukázania spáchania skutkov v bodoch I. až IV. výrokovej časti tohto rozsudku, súd má okrem vyššie uvedených skutočností ich spáchanie obžalovaným T. U. preukázané podporne aj výsledkami znaleckého dokazovania v tomto konaní k PhDr. Antóniou Solárovou PhD.

Z PhDr. Solárovou podaného znaleckého posudku č. 87/2020, k osobe poškodenej K. U., na záveroch ktorého zotrvala a tieto relevantným spôsobom podrobne špecifikovala i na hlavnom pojednávaní (12.7.2021), vyplynulo, že osobnosť poškodenej je primerane štrukturovaná a diferencovaná; v oblasti afektivity vysoko senzitívna so zvýšeným vnútorným napätím; je u nej silné emocionálne nabudenie reálnymi či očakávanými situačnými kontextmi; zároveň sa ale poškodená snaží o sebakontrolu, ovládanie emócií navonok, čoho je obvykle dostatočne schopná; v čase podania posudku boli u nej prítomné enormne vystupňovaná úzkosť, zvýšená fóbická symptomatológia, depresívne ladenie; ide u nej o osobnosť dobre socializovanú, výrazné humánne a sociálne nastavenie, je skôr extravertovanejšie orientovaná, ale opatrná, s menším počtom priateľov, pričom v oblasti blízkych vzťahov so sklonom hľadať oporu v niekom silnejšom a k prílišnej citovej závislosti, s tendenciou zastávať podriadený postoj - na hlavnom pojednávaní znalkyňa dodala, že bola zistená pri podávaní posudku citová naviazanosť, prílišná a silná citová väzba poškodenej práve k obžalovanému T. U.. Ďalej k poškodenej zistila, že ju nemožno zaradiť k konfliktným typom ani aktívne provokujúcim, vykazuje tendenciu vyhnúť sa konfliktnému, stresogénnemu či inému vyhroteniu vzťahov s okolím, je značne sugestibilná, poddajná a sociálne konformná; zistila u nej pri podávaní posudku znaky traumatizácie a narušenej oblasti interpersonálnych vzťahov charakteru uzavretosti, utiahnutosti; zistila prítomné zamietanie rizikových aktivít, vysokú anticipáciu, obozretnosť, opatrnosť, tendenciu stavať na istotu, len v afektívne vypätých situáciách možno očakávať neadekvátne správanie, impulzívne prejavy či skratové konanie - k čomu na hlavnom pojednávaní uviedla, že vo všeobecnosti ide o to, že osoba bude vtedy reagovať zbrklo, situačne nerozvážne a primárne na základe prežívania emócií, teda jej správanie nebude kvôli rýchlosti a intenzite prežívaných afektov v konečnom dôsledku racionálne, kde príkladom skratového konania vo všeobecnosti možno uviesť pokus o samovraždu, čo v prípade pokojného emočného prežívania, v prípade, že by osoba nebola v strese, tak sa takéto myšlienky u nej ani neobjavia, keďže koná racionálne; ďalší príklad skratového konania je napr. vo všeobecnosti útok obeť voči osobe páchatela, ktorý na ňu dlhodobo pácha násilie, čím v skratovom konaní osoba impulzívne ventiluje mnohoročne potláčané negatívne afekty. Skratové afektívne konanie možno vidieť aj v situácii napr. socioekonomického nátlaku, kedy vo všeobecnosti opäť osoba impulzívne afektívne

koná vo svoj neprospech, u poškodenej je len konštatovaná k tomu predispozícia, pričom v prípade kontextu podania trestného oznámenia poškodenej voči manželovi skôr možno vidieť nátlak u jej iných osôb vôbec aby toto konanie ohlásila, je to konanie poškodenej vysoko racionálne, hoci je pre ňu nesporne späté s afektívne nepríjemným prežívaním. Ďalej znalkyňa u poškodenej konštatovala sklon podliehať autokratickému či ideologickému vedeniu, nechá sa usmerňovať; v tejto súvislosti na hlavnom pojednávaní k v posudku uvádzanému sklonu k parazitickému životnému štýlu poškodenej uviedla, že to znamená, že osobnosť má sklon nechať sa viesť, usmerňovať a riadiť inou osobou, že je to osoba, ktorá nie je schopná sama prebrať zodpovednosť za svoje správanie, teda bude sa skôr ľahkovážne prispôsobovať vedeniu inej osoby a že je to v súlade s tým, čo uviedla vo vzťahu k prílišnej citovej naviazanosti a podriadenosti osobnosti, uvedený spôsob života je pre osobu akoby jednoduchší a preto volí formy reakcií, za ktorých skôr ona nenesie zodpovednosť, tým vidieť narušenú oblasť prispôsobivosti osobnosti poškodenej, je to obvyklá vlastnosť aj u zdravej populácie, nie je súčasťou žiadnej osobnostnej patológie, obyčajne sa skôr objavuje u žien.

Ohľadom vierohodnosti poškodenej zistila znalkyňa, že táto nevykazuje tendencie ku konfabuláciám, jej lži skóre je v pásme mierneho nadpriemeru, teda mierne zvýšená snaha správať sa sociálne žiaduco a pôsobiť lepším dojomom, znaky pre podozrievavé, okolkovité správanie, zvýšenú opatnosť, jej všeobecnú vierohodnosť možno hodnotiť ako vyššiu, ale nie vysokú. K jej špecifickej vierohodnosti uvidela znalkyňa, že vysoko pravdepodobne by poškodená nebola schopná uvádzané skutočnosti uviesť bez autentického prežitia. Ďalej zistila, že u poškodenej nebolo zistené žiadne forenzne-psychologicky významné ovplyvňovanie jej výpovede inými osobami či okolnosťami; nebolo zistené že by mala sklony k účelovému spracovaniu skutočností, ktoré prežila; bol pri podávaní posudku zaznamenaný výskyt neurotických, psychosomatických ťažkostí so sprievodným napätím, čo skôr zodpovedá dôsledkom akútnej stresovej reakcie, reaktívnej adaptačnej poruche v súvislosti s krátkodobou prežitou situačnou traumou vysoko pravdepodobne spôsobenej vyšetrovaným konaním obžalovaného.

K osobe obžalovaného M. U. PhDr. Solárová PhD. vykonala znalecké dokazovanie (ako popisuje na str. 57 posudku), z dôvodu, že tento sa odmietol podrobiť psychodiagnostickému vyšetreniu a teda nebolo možné použiť i testové metódy, na podklade štúdia spisového materiálu, rozhovoru a pozorovania správania obžalovaného a teda zistené závery zodpovedajú výsledkom psychologického nálezu orientovaného klinicky. Znalkyňa pritom ustálila, čo náležitým spôsobom aj obhájila pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, že vysoko pravdepodobne je porucha osobnosti obž. M. U. u neho prítomná a vzhľadom k veku trvalého nezvratného charakteru; najskôr možno usudzovať na prítomnosť dissociálnej alebo emočne nestabilnej osobnosti alebo zmiešanej poruchy osobnosti, ku ktorých klinickému obrazu možno uviesť osobnostné rysy, a to v oblasti afektivity u neho dominuje labilná nálada až infantilná nezdržanlivosť, bezprostrednosť, výbušnosť osobnosti s nedostatočnou sebakontrolou pri oslabenej frustračnej tolerancii; zvýšená je tenzia, hostilita, dysfória, možno predpokladať prítomnosť agresivity ako jednej z vystupňovaných zložiek tejto osobnosti; v oblasti sociability ide o u neho o osobnosť skôr s narušenou sociabilitou, skôr navonok extravertovane orientovanou, vie ľahko nadviazať a rozvíjať kontakty, avšak iba formálneho charakteru; je osobnosť sociálne skúsená, dobre socializovaná, s dobrou schopnosťou vhladu do sociálnych situácií, ich štruktúry a dynamiky, čo však využíva výlučne vo svoj prospech a v snahe manipulovať s okolím, riadiť ho; prítomný vysoký egocentrizmus, arogancia, sebaistota až citový chlad s pocitom vlastnej výnimočnosti, potrebou sebaapresadenia, dominancie, (narcistických rysov) determinujú pravdepodobne jeho konfliktné, napäté a nedostatočne uspokojivé medziľudské väzby; skôr bude zaujímať nadradenú pozíciu a vystupovať pasívne-agresívne (nátlakovo, manipulatívne) zneužívajúc interpersonálne väzby vo svoj prospech; možno predpokladať enormne narušený vzťah osobnosti k nadriadeným, autoritám. V extrémnej záťaži, afektívne napätých situáciách správanie bude inadekvátne, pravdepodobne aj teatrálné, demonštratívne prejavy, opozičné tendencie, nedostatočne brzdená heteroagresivita skôr než autoagresivita - na hlavnom pojednávaní k uvedenému doplnila znalkyňa, že pomer jedného demonštratívneho, teatrálného suicidálneho pokusu, s použitím videonahrávky s cieľom manipulovať blízke okolie, v počte záznamov v registri trestov a spôsobu prevedenia ostatných skutkov, ju nútil sformulovať uvedené konštatovanie. V oblasti adaptability možno u osobnosti M. U. identifikovať túto psychologicky narušenú v rozpore s celospoločenskými normami, hlavne k delikventnej anamnéze, prítomné sú znaky štýlu života s typickou ľahkovážnosťou, nezodpovednosťou, predstavou vlastnej privilegovanosti; kriminálna činnosť bude motivovaná tak neuroticky, ako aj motívom agresívnym.

Znalkyňa u menovaného obžalovaného vylúčila pravé konfabulácie, avšak vyskytovať sa môžu v súlade s osobnostnou výbavou fabulácie - účelové, vedomé fantazijné produkcie, resp. demonštrovanie porúch pamäte. Jeho všeobecnú vierohodnosť podľa znalkyne bude znižovať z nožnej vysokej na slabo priemernú znižovať predovšetkým jeho osobnostná výbava; vysoko pravdepodobne disponuje sklonmi ku vedomej účelovej fabulácii a snahe pôsobiť lepším dojmom; má pravdepodobne forenzne psychologicky významne vyššiu tendenciu skresľovať skutočnosti vo svoj prospech. S poukazom na postoj obžalovaného k znaleckému vyšetreniu (i k psychiatrickému) znalkyňa vyvodila predpoklad prítomnosti jeho nízkej tzv. špecifickej vierohodnosti výpovede. K motivácii jeho konania vylúčila patologickú motiváciu v užšom zmysle slova; možno podľa nej predpokladať jedine zisťný prospech v motivácii vyšetrovaného konania, saturovaný motívom pomsty a strachu čo je psychologicky najviac zrozumiteľné na pozadí jeho osobnostnej štruktúry a nesporne vyplýva zo zistených situačných okolností.

Znalkyňa k charakteru činu uviedla, že vyšetrované konanie je z foreznepsychologického hľadiska vo vysokej pozitívnej korelácii s osobnosťou obžalovaného M. U.. Foreznepsychologicky výraznejšou anomáliou je u neho patologická osobnostná štruktúra (prítomnosť dissociálnej alebo emočne nestabilnej osobnosti alebo zmiešanej poruchy osobnosti) pričom táto je už terapeuticky minimálne ovplyvniteľná, pravdepodobne trvalo odolná voči odbornej intervencii. Na hlavnom pojednávaní v súvislosti s tým doplnila, že k ďalším významným zmenám osobnosti nad jeho vek už vysoko pravdepodobne môže dôjsť iba k skôr negatívne závažným postihom mozgu pri úrazoch, pri závažných telesných ochoreniach a vo všeobecnosti taká úroveň osobnostnej patológie, ako u obžalovaného, je vo všeobecnosti teda málo ovplyvniteľná a je trvalo konštantnou po celý život.

Zároveň uviedla, že zistenia ohľadom osobnosti obžalovaného počas jeho hospitalizácie na psychiatrickom oddelení v Prešove, Mgr. Cehelníkovou, boli len jedným z podkladov na podanie posudku, pričom vzhľadom k dostupnej zdravotnej dokumentácii, dátum prijatia na psychiatrické oddelenie bol 16.7.2020 a vyšetrenie realizované 22.7.2020, tak možno predpokladať, že došlo k jeho nastaveniu na farmakoterapiu - Haloperidol, Benzodiazepín, pričom prítomnosť akejkoľvek farmakoterapie nie je kontraindikáciou a tiež neznižuje podstatne výsledky psychologického vyšetrenia zameraného na osobnosť, na zisťovanie psychotických prejavov. Podstatný vplyv prípadných utlmujúcich liekov by mohlo odrážať vyšetrenie intelektových pamäťových schopností, či pracovného tempa vyšetrovanej osoby.

Takže v prípade ak by išlo o iný druh psychologického vyšetrenia než bežné klinické počas hospitalizácie na psychiatrii.

Možný negatívny vplyv nastavenej medikamentózne liečby obžalovaného počas jeho hospitalizácie vylúčil aj vypočutý svedok T. Y. R., ktorý zároveň podrobne popísal okolnosti hospitalizácie obžalovaného počnúc 16.7.2020, uzavretie jeho zdravotného stavu na základe vyšetrení, odberov a heteroanamnestických údajov, čerpaných priamo od obžalovaného a len doplňujúco zo strany poškodenej, ako zmiešanú poruchu osobnosti s pridruženým syndrómom závislosti od psychoaktívnych látok. Menovaný svedok T. R. poukázal na to, že v dobe prepustenia zo psychiatrického oddelenia obžalovaný netrpel závažnou duševnou poruchou, jeho liečba nebola prerušená, ale regulérne ukončená po stabilizácii stavu; počas indikácie liečiva Haloperidol obžalovanému neboli zaznamenané negatívne účinky liečiva na jeho správanie ani nejaké iné negatívne účinky, ktoré pri jeho užívaní môžu nastať.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, vyhodnotiac výsledky vykonaného dokazovania vo vzťahu k skutkom v bodoch I. až IV. výrokovvej časti tohto rozsudku, mal súd za preukázané, že obžalovaní uvedené skutky spáchali tak, ako jednotlivým obžalovaným bolo obžalobou kladené za vinu a ako sú tieto ustálené v uvedených bodoch tohto rozsudku, nakoľko príslušným tam popísaným konaním jednoznačne obžalovaní naplnili všetky pojmové znaky zločinu vydierania.

Preto súd uznal obžalovaného T. U. vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona - v časti, konkrétne pokiaľ ide o čin uvedený v bode I. tohto rozsudku, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že páchaním uvedených skutkov obžalovaným T. U. išlo o čiastkové útoky spojené objektívnou súvislosťou v čase, v spôsobe ich páchania

a v predmete útoku, taktiež má súd u nich v jeho prípade preukázanú aj subjektívnu súvislosť, a to najmä jednotiaci zámer menovaného obžalovaného spáchať uvedený trestný čin.

Obžalovaného Y. S. súd uznal, a to konkrétne čo sa týka skutku z 2.2.2020 (ako je popísaný v bode I. výrokovej časti tohto rozsudku), na základe vyššie uvedených skutočností vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

K skutku uvedenému v bode V. tohto rozsudku:

Zo spáchania skutku kvalifikovaného ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., je obž. M. U. usvedčovaný výpoveďou samotného svedka - poškodeného Y. X., ktorý na hlavnom pojednávaní, dňa 12.4.2021, podrobne popísal konanie obžalovaného. Svedok poukázal na to, že pracoval pre obžalovaného, podľa ústnej dohody mu splácal auto P. O., kde obžalovaný mu strhával z výplaty, celkom približne svedok takto mal zaplatiť obžalovanému za auto 6.300,- eur, pričom sa dozvedel, že ho obžalovaný predal ešte raz niekomu a chcel sa dohodnúť ako mu vráti peniaze, ako aj za týždeň, kedy ešte robil v novembri, pričom prišiel 20.12.2019 do Pneucentra Café Bar sa dohodnúť ohľadom peňazí, šiel na terasu, zapálil si cigaretu, na to podľa neho priletel obžalovaný a s tým, že čo tam svedok chce, mu „pripásal jednu pecku na ľavú stranu“, na čo svedok spadol medzi stôl a sud, avšak nie celkom, zachytil sa pritom stola, následne svedok odišiel, lebo nebol tam provokovať, vyšiel von, dunelo mu v hlave, taxikom šiel do nemocnice, kde mu lekár povedala, že ak mu netečie krv z nosa a úst nemá ho prečo vyšetrovať, dal mu papier s tým, že ak bude pociťovať nejaké bolesti alebo niečo s uchom, aby išiel na vyšetrenie. Ďalej z jeho výpovede vyplýva, že ráno sa ho manželka pýtala čo má pod okom, lebo sa to zafarbilo a napuchlo mu celé líce, bolelo ho ľavé ucho, slabšie naň počul, išiel na pohotovosť v Poprade, kde absolvoval i CT vyšetrenie hlavy, na základe čoho bolo zistené, že má zlomenú hornú sánku, čeľusť, na druhý deň podal trestné oznámenie.

Oproti výpovediam v prípravnom konaní svedok uviedol, že cestou zo Starej Ľubovne do Popradu sa zastavil v „bordeli“ v Bušovciach i za Kežmarkom, na ktorú skutočnosť v celom priebehu konania poukazoval obžalovaný s tým, že svedok X. mal mať práve v takom zariadení 20.12.2019 nejaký konflikt. Samotný svedok X. však poprel, že by v niektorom z uvedených zariadení mal fyzický konflikt, pričom nič z výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní nepreukázalo opak.

Obžalovaný M. U. vo výpovedi na hlavnom pojednávaní, dňa 31.1.2022, k tomuto za vinu mu kladenému skutku uviedol, že čo sa týka Y. X., toto je jeho čistý výmysel; poškodený dlhodobo za neho pracoval 3 roky, od 2016 do 2019, nemal dôvod prečo ho napadnúť, skôr mu pomáhal, pričom zvýraznil svoju pomoc poškodenému keď bol tento hospitalizovaný v Hágoch pre tuberkulózu; nevie si vysvetliť prečo si toto vôbec vymyslel, pričom v deň keď poškodený sa mal zastaviť v kaviarni k tomu ani nedošlo, lebo ako prišla povedať čašníčka, že sa tam X. nachádza, tak obžalovaný vyšiel von, stretol ho pri záchodoch, poškodený bol veľmi opitý, agresívny, v podstate omočený celý a obžalovaný mu povedal, že čo to má znamenať, že sa 2 týždne neozval, nech vypadne, dá sa dokopy a keď vytriezvie, nech príde si vysvetliť čo potrebuje, že v takom stave sa s ním baviť nebude a následne X. odišiel, pričom kde odišiel obžalovaný zistil na druhý deň, keď mu poškodený začal vypisovať SMS, vyhrážať sa, že keď mu nezaplatí peniaze tak dá na neho trestné oznámenie, že mu mal nejakú spreneveriť, alebo obráť ho o peniaze ako splácal firemné auto. Auto však podľa obžalovaného bolo firemné, poškodený ho používal i na súkromné účely a tak mu ho vrátil v dosť zničenom stave. Splátky, čo si myslel poškodený, že viacmenej spláca auto, tak jedine pokryli opravy auta a obžalovaný zmluvnú pokutu z leasingu, ktorá vznikla z dôvodu, že bol predčasne vyplatený leasing, musel uhradiť z vlastných zdrojov, ktoré takisto pokrývali splátky, ktoré mu zaplatil X., takže boli na nule, nebol mu nič dlžný, preto nemal dôvod sa mu vyhrážať a nie to, že ešte na neho dá trestné oznámenie, ktoré si vymyslel. Tak obžalovaný začal zisťovať, kde vlastne poškodený bol, čo robil, bolo mu povedané, že chodil po bordeloch, kde pil, rozhadzoval sa a preto bol nútený dôjsť až k takému riešeniu, že ho vydieral len aby mohol pokryť vianočné darčeky pre deti. Na toto sa pýtal obžalovaný taxikárov, a to W., on mu povedal, že poškodeného viezol z mesta do Pneucentra a že potom on už ho neviezol, že ho viezol už niekto z druhej spoločnosti, zdá sa mu, že spomenul, že J.. Jeho sa pýtal obžalovaný a on mu len porozprával, že s ním bol v Bušovciach a ešte v Kežmarku, že potom prišli do Popradu, mal problém vyrovať taxík, tak ešte zháňali jeho bývalú manželku, s ktorou išli vybrať peniaze a že potom odišiel, že ďalej nevie čo s ním bolo. Tak sa obžalovaný

zastavil v Bušovciach, kde rozprával s H. K. či tam bol X. a ona potvrdila, že tam bol, že pil a že jej rozprával, že jeho bývalá svokra robí v nemocnici a že sa mu postará o riadne prekvapko, že on z neho tie peniaze dostane. Tak ešte zisťoval kde všade ešte bol, pričom zistil, že v nejakej krčme na námestí v Starej Ľubovni, ale nevie presne či v Chamáči (pozn.: bar Chameleón) alebo v Kolkárni, pričom keď išiel od neho tak sa mal zastaviť aj na Slovnaftke, kde si mal kúpiť ploskáč; tiež počul, že poškodeného vyhodili z nemocnice v Starej Ľubovni lebo bol agresívny a opitý, že nemal žiadne zranenie, pre ktoré by ho mali ošetriť a preto ho aj odtiaľ vyhodili.

V tejto súvislosti boli na hlavnom pojednávaní vypočutí svedkovia, ktorých navrhol vypočuť obžalovaný, ktorých výpovede však nijako obžalovaným uvádzané skutočnosti nepotvrdili, a to:

- dňa 2.8.2021 H. K., ktorá uviedla, že si pamätá, že obžalovaný sa pobil s poškodeným ale nič bližšie o tom nevie, pričom X. prišiel do jej podniku v Bušovciach a povedal, že sa pobili, to bolo všetko, prišiel s tým raz, nevyzeral, že by mal zranenie, normálne sa správal, požíval alkohol ale čo a koľko si nepamätá, mal vypité už keď prišiel ale fungoval, bol normálny, nespomína si či spomínal nejakú lekársku správu alebo niečo v tom duchu, zdržal sa v jej podniku možno hodinu, nemal tam slovnú ani fyzickú potýčku, o tom, že sa pobili s obžalovaným svedkyňa potom s nikým nehovorila;

- dňa 2.8.2021 T. W., ktorý ako taxikár v dotknutý deň poškodeného priviezol do Pneucentra asi v čase 8 alebo 9 hodín večer; potom poškodeného videl asi začiatkom roka, kde tento hovoril aké ma ťažké srde na obžalovaného, lebo ho asi vyhodil. Menovaný svedok uvádzal, že vtedy z poškodeného razilo, nijako však neuvádzal, že by mal byť celý pomočený a nanajvýš je z pohľadu súdu vylúčené, aby ktorýkoľvek taxikár pomočeného záujemcu o zvezenie vzal do auta. Ďalej tento svedok uvádzal, že poškodený mal na pravej strane líca niečo červené akoby sa udrel alebo akoby odtláčené - tu už len súd poukazuje na popis za vinu obžalovanému kladeného skutku, na obsah lekárskej správy MUDr. Malachovského z vyšetrenia poškodeného v Ľubovnianskej nemocnici už 20.12.2019, ako aj na lekárske správy z nasledujúceho dňa z vyšetrení poškodeného v Poprade, čo z pohľadu súdu, aj vzhľadom na ďalšie skutočnosti vysoko nasvedčuje zrejmej účelovosti výpovede menovaného svedka v prospech obžalovaného. Totiž menovaný svedok pracoval, ako sám popisoval, v rámci taxislužby u obžalovaného, kde nepochybne musel mať značný počet zákazníkov za celú príslušnú dobu, pričom pekne popisoval, a to s odstupom skoro dvoch rokov, konkrétny večer kedy priviezol poškodeného do Pneucentra kde sa mal stať obžalovanému za vinu kladený skutok, ako i podrobné skutočnosti o poškodenom, teda, že z neho razilo a pod., ako aj pritom uvádzal, že po príchode tam bol svedok na terase a poškodeného na nej nevidel, no zároveň už nevedel uviesť nikoho z osôb, s ktorými sám na tej terase svedok W. údajne vtedy bol a to napriek tomu, že tam bol, ako sám uviedol, s kamarátmi - avšak oproti tomu si pamätá, že ako čašníčka vtedy pracovala T. K. a presne vedel, že v ten večer na terase hrala hudba nie veľmi hlasno, tak do pozadia, ako aj že boli na terase zasvietené svetlá a vidieť z jedného jej konca na druhý.

- dňa 23.8.2021 T. J., ktorý uviedol, že vie iba, že vraj poškodeného v ten večer bral od nemocnice v Starej Ľubovni a ten sa mu chválil, že keď prišiel do baru na terasu, zapálil si, tak ho niekto vtom udrel zozadu, že to bol obžalovaný. Svedok uviedol, že ho viezol do Popradu, lebo tam sa s ním hádala žena, čo sa vryje do pamäti, pričom cestou od nemocnice sa zastavil najprv na pumpe, kde si poškodený kúpil vodku v 2 dcl fľaške, ďalej v nočnom klube v Bušovciach, kde si poškodený dal iba pivo a rozprával iba s čašníčkou alebo majiteľkou a bol tam 15 až 20 minút, pričom ho svedok čakal vo vnútri; potom nočný klub v Kežmarku, kde sa mu zdá, že tiež stáli ale tam si to vôbec nepamätá, potom do Popradu, kde popisoval výber peňazí a následne poškodeného a jeho ženu odviezol k bytovkám, pričom dodal, že mu poškodený uviedol, že v Ľubovni ho neošetrili ale v Poprade pozná doktora, ktorý mu napíše do správy čo sa stalo, alebo ho vyšetří. Svedok nebol v ten večer svedkom fyzickej potýčky poškodeného, iba slovnej s jeho ženou, ani mu poškodený nejakú potýčku, okrem tej, ktorú spomínal sám svedok, nespomínal. Ďalej svedok uviedol, že vtedy robil pre Taxi In a o ceste s X. povedal maximálne tak šéfovi po smene.

Odhliadnuc od, z pohľadu súdu v istom smere badateľnej účelovosti výpovede svedka W. zrejme s ohľadom na vlastný vzťah k obžalovanému, nič čo vo vzťahu k dotknutému skutku uvádzal vo výpovedi na svoju obranu obžalovaný M. U. v súvislosti s osobami svedkov K. a J., osobitne o zisteniach od nich, nie je potvrdené ich výpoveďami.

Na strane druhej, obžalovaného zo spáchania dotknutého skutku usvedčujú a skutočnosti uvádzané poškodeným J. X. relevantne podporujú, aj skutočnosti zistené z výpovedí svedkov:

- P. U., ktorá na hlavnom pojednávaní dňa 31.5.2021 uviedla, že v rozhodnom čase sa nachádzala na dotknutej terase, kde zaznamenala príchod X., zdalo sa jej, že telefonuje, tak ho nezdravila, otočila sa späť, následne počula kroky, otočila sa, išiel obžalovaný U., myslela, že oboch pozdraví ale padla

facka, dal ju U. X., otočila sa späť. Následne uviedla, že sa otočila keď videla výraz U. tváre, že nie je nadšený, že tam zbadal X. a facku počula; rozpoznanie obžalovaného opísala tak, že do tváre mu nevidela, spoznala ho podľa chôdze, myslela, že je to jednoznačne on, po facke sa otočila späť, uviedla, že facku dal obžalovaný U. X., kvôli čomu nevie, počula pohyb stoličiek, to bolo všetko, odišiel následne X., po ňom U. a tak odišla aj ona. O tejto veci rozprávala v Pneucentre T. K., W. U. a T. P. a to po tom ako začali problémy s autoškoolou, ktorá išla dole vodou po odchode M. U. do Anglicka - bavili sa vtedy o tom, že obžalovaný U. je vo väzbe a tiež o X. pričom menovaným svedkyňa povedala „jebol mu takú, že skoro cez dva stoly preletel“. Uviedla, že pri danom skutku na terase fajčila. Obžalovaný U. jej raz spomínal, že Y. X. dal na neho trestné oznámenie, pričom jej dal prečítať papier, ktorý keď čítala tak si spomenula, že to videla a zľakla sa či jej to nedáva preto čítať, lebo keď dal X. facku a čosi rozprával, že zbil aj poškodenú K. U. tak si myslela, že keď jej zavalí tak už nevstane. Následne uvádzala, že keď na terase počula dupot, videla vo výraze tváre M. U., že nie je nadšený, že tam zbadal X., že je nasratý. Vonku už bola tma, na terase sú slabé žiarovky a keď tam neboli ľudia, zapínalo sa iba jedno svetlo ako je hlavný vchod. Následne uviedla, že do tváre M. U. nevidela, ale keď je človek nasratý je taká chôdza, proste vybehol, bolo zrejme akoby vedel, že tam X. bol. Následne pri odstraňovaní rozporov s jej skoršími výpoveďami z 18.8.2020 a 16.12.2020 potvrdila, že ju obžalovaný U. žiadal aby tvrdila, že v ten večer viezla X. do bordelu v Bušovciach a že tam dostal bitku; taktiež, že jej M. U. povedal, že kto pôjde proti nemu svedčiť dopadne zle; že videla ako sa T. U. rozbehol z autoškoly a dal poškodenému X. facku a že to bol on vie uviesť len podľa chôdze a podľa postavy.

- T. K., ktorá dňa 7.6.2021, na hlavnom pojednávaní uviedla, že stretávala X. keď išla s táckou alkoholu z kaviarne do autoškoly, kde obžalovanému M. U. povedala, že prišiel X. v čom sa obžalovaný rozbehol do kaviarne, ona ostala v autoškole, rozprávala so svojim priateľom T. P. medzitým počula nejakú ranu, niečo také ako keby niekto spadol alebo sa niečo zvalilo, a tiež išla do kaviarne, pričom na chodbe pri schodoch sa stretla s X., ktorý bol rozrušený, v tvári červený. Keď vošla do kaviarne bol tam už len M. U., nevie čo jej odpovedal keď sa pýtala čo sa stalo, potom sa presunul do autoškoly; nepamätá sa či boli vtedy v kaviarni hostia; ďalej uviedla, že raz sedeli so U. a s K. U. na terase a vtedy spomenula V. U., že ten celý incident s X. videla, že T. U. s päšťou bil X. a on spadol na zem. Uviedla, že v ten deň obžalovaný T. U. vypil dosť veľké množstvo alkoholu, že na terasu vybehol cez dvere kaviarne, ktorá je s autoškoolou na rovnakom podlaží. Pri odstraňovaní rozporov s jej výpoveďami zo dňa 25.11.2020 a 19.8.2020 potvrdila, že požívaným alkoholom mohla byť whisky alebo rum; že M. U. na oznámenie prítomnosti poškodeného X. sa rozčuľoval, že pri tom ako incident spomínala V. U. bol prítomný aj jej priateľ T. P.; nevie teraz uviesť či U. konkrétne uviedla, že obžalovaný M. U. poškodeného X. udrel alebo ho bil, nevie už odcitovať doslova čo presne povedala.

- z výpovede svedka T. P., čítanej na hlavnom pojednávaní, ktorý v prípravnom konaní vypovedal dňa 22.1.2021 bolo zistené, že v dotknutý deň požíval alkoholické nápoje s T. U., pričom k nim prišla K., hovorila meno X., na čo sa obž. U. rozbehol z autoškoly smerom do baru, a to cez chodbu, kde svedkyňa K. svedkovi P. uviedla, že ak tam niekedy príde X., má dať U. vedieť; potom svedok počul buchot na terase, následne sa U. vrátil. Čo sa konkrétne malo na terase udiť vie svedok z toho, čo uviedla neskôr pred ním, K. a U., pri ich rozhovore, svedkyňa U.;

- taktiež i z výpovede svedkyne L.. W. U. na hlavnom pojednávaní, dňa 26.4.2021, vyplýva, že sa o danom skutku dozvedela od svedkyne U., avšak navyše samotný obžalovaný K. U. ešte v ten večer, kedy bol skutok spáchaný, povedal keď prišla do autoškoly, že tam bol X. a že obžalovaný mu dal takú pecku, že ho ešte stále bolí ruka, ako aj, že jej následne volal X. s tým, že ho jej manžel (obžalovaný M. U.) udrel, že nechce ublížiť jej ani deťom, ale má toho dosť a či má podať trestné oznámenie.

Skutočnosť, že svedok X. uviedol, že „na terase okrem mňa nebol nikto“, ktorú v rámci obhajoby v tomto konaní obžalovaný M. U. v konaní vo vzťahu k výpovedi svedkyne U. zdôrazňoval s poukazovaním na nepravdivosť jej výpovede, treba ponímať v kontexte celého príslušného vyjadrenia svedka X., kde tento súčasne s uvedeným uviedol „ja osobne som nikoho nevidel“ - z celej výpovede X. nevyplývalo, že by sa po terase rozhlíadal, navyše nič nesvedčí o tom, že by sa o danom skutku a jeho konkrétnostiach X. so U. niekedy rozprávali, a to pokiaľ sa aj U. vyjadrila, že ho následne stretla v Novej Ľubovni, tak sama uviedla, že jej povedal iba, že mu M. U. vlepil. Výpoveď svedkyne U. je v zásadných okolnostiach možné jednoznačne hodnotiť za zhodnú s výpoveďou X., pričom nebolo preukázané nič, čo by nasvedčovalo tomu, že by sa svedkyňa U. bola o ňou uvádzaných skutočnostiach dozvedela inak než tým, že naozaj dané skutočnosti menovaná svedkyňa sama reálne v čase ich odohrania sa vnímala ako ich popisuje, pričom absolútne nielen že neboli preukázané, ale ani neboli pred súdom prezentované žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali nejakej subjektívnej účelovosti výpovede svedkyne U. v úmysle poškodiť obžalovanému M. U.. Čo sa týka výpovede svedkyne K. v tom smere, kde sa mala U. nachádzať

v rozhodnom čase na terase, nakoľko u svedkyne K., ktorá o podrobnostiach vie iba z vyjadrení U., mohlo dôjsť v danom smere k mylnému vyhodnoteniu uvedenej skutočnosti; ako aj sama svedkyňa K. uviedla, ona to tak pochopila. Zároveň vzhľadom na výpoveď svedka M. P. o jeho stave v dôsledku požívania alkoholu v dotknutý večer (bol „na šrot“) je z pohľadu súdu plne dôvodné prikloniť sa a akceptovať práve výpoveď svedkyne K. ohľadom ňou popísaných okolností a toho, kde sa v tom - ktorom čase nachádzala, ako aj, že pri jeho odchode stretla X., než k výpovedi M. P. ohľadom toho, že K. mala byť po celý čas až do návratu obžalovaného s ním v priestore autoškoly.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd ako nedôvodný vyhodnotil návrh obžalovaného M. U. na vykonanie rekonštrukcie skutku, ako aj na vykonanie konfrontácie medzi svedkami J. X. a V. U. a tieto návrhy na vykonanie dokazovania odmietol, pričom treba doplniť, že ohľadom toho či v nasledujúcich dňoch po skutku U. stretla X. v Novej Ľubovni (ako uvádzala ona) alebo nie (keďže X. uvádzal, že po skutku kvôli obave z obžalovaného tam ani nechodil) je vo vzťahu k meritu veci irelevantné - podstatné sú zistenia o spáchaní skutku a ako k jeho spáchaniu došlo, ako je to popísané vyššie, kde výsledky vyššie uvedeného dokazovania náležitým a nespochybniteľným spôsobom usvedčujú obž. M. U. zo spáchania uvedeného skutku.

Samotné zranenia poškodeného J. X., ich následky na zdraví poškodeného, ako aj spôsob ich zistenia, boli relevantne objektivizované obsahom lekárskeho posudku podaného MUDr. M. Kováčom, vrátane jeho doplnku, na ktoré sa znalec pri výsluchu na hlavnom pojednávaní 14.6.2021 odvolal, pričom následne na kladené otázky znalec vo svojej výpovedi poukázal na obsah lekárskeho posudku z 20.12.2020 a 21.12.2020; na to, že výsledok zobrazovacích metód je popísaný slovne a nie je súčasťou zdravotnej dokumentácie, ktorou sa pacient preukazuje; že aj úderom dlane mohlo dôjsť k pomliaždeniu v oblasti oka; pripustil, že je technicky možné, aby poranenia poškodeného vznikli viacerými útokmi malej až veľkej intenzity, ale zároveň je nepravdepodobné vzhľadom na anatomické uloženie poškodených orgánov a tkanív aby bol útok viacerými osobami v krátkom časovom rozsahu vedený iba do tejto oblasti, pričom je nízka pravdepodobnosť aby nedošlo k poraneniu iných oblastí, aby útočníci mali rovnaké návyky; vo všeobecnosti najvýraznejšiu bolesť začína poškodený pociťovať na druhý deň po úraze kedy vyprechá z organizmu adrenalín, ktorý sa po utrpení úrazu s rôznymi látkami do organizmu uvoľňuje a tak človek vníma bolesť menej, pričom keď daný stav opadá, zväčšuje sa opuch i krvná zrazenina a človek pociťuje bolesť viac; u poškodeného sa zranenia zhoršovali postupne; v prípade pádu na stôl by došlo aj k poraneniu nosa a poranená by mala byť aj jarmová kosť a ak by padol na oblý roh stola, zrejme by zároveň vznikla aj tržnozmliaždená rana - uvedené vyjadrenia znalca podľa súdu jednoznačne potvrdili, že k zraneniam poškodeného teda nepochybne v danom prípade došlo v dôsledku konania obžalovaného M. U. voči nemu tak, ako to popisoval poškodený.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, vyhodnotiac ich jednotlivo i v ich súhrne, nemožno prijať iný záver ako ten, že obžalovaný T. U. sa dopustil 20.12.2019 skutku voči Y. X. tak, ako je to ustálené vo výrokovej časti tohto rozsudku v bode V., pričom týmto konaním jednoznačne naplnil všetky pojmové znaky trestných činom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.. Samotnú výpoveď obžalovaného v tomto smere nemožno, vzhľadom na ostatné vyššie uvedené skutočnosti, vyhodnotiť inak ako účelovú, v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu a trestu. I s ohľadom na výpoveď obžalovaného v tejto časti má súd preukázanú dôvodnosť tvrdenia poškodeného o tom, čo bolo predmetom jeho dostavenia sa 20.12.2019 do Pneucentra, nakoľko logicky sa nemožno stotožniť s tvrdeniami obžalovaného, že by nešlo zo strany poškodeného o splácanie auta P. O., ale, že mali splátky poškodeného pokrývať opravy auta - o ktorých v celom konaní sa nielenže obhajoba dovtedy nezmenila, ale ani nepredložila jediný dôkaz o druhu poškodení a cenách opráv a už vôbec nemožno prijať tvrdenie, že by splátky od poškodeného mali byť na pokutu za predčasné splatenie leasingu za dané auto. Nemožno rozumne prijať to, že by poškodený, ktorý pracoval pre spoločnosť obžalovaného, ktorej patrilo auto, pravidelne okrem opráv nepreukázaných poškodení auta mal splácať i pokutu za predčasné splatenie leasingu spoločnosťou ako leasingovým nájomcom auta; rovnako sa nemožno rozumne stotožniť a prijať vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti o zraneniach poškodeného s obranou obžalovaného a prijať záver, že by rad lekárov v nemocnici Poprad zaznamenal fiktívne vyšetrenia a výsledky vyšetrení poškodeného, od prvotného v ambulancii až po CT vyšetrenie, pokiaľ by nič poškodenému nebolo, ale len na nejaké požiadanie jeho bývalej svokry.

Taktiež pri vyhodnotení výpovede obžalovaného M. U. vo vzťahu k tomuto skutku, nemožno opomenúť vysokú pravdepodobnosť jej účelovosti nielen s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nielen

s ohľadom na výsledky znaleckého dokazovania znalkyne z odboru psychológie ohľadom osoby obžalovaného, ale aj s poukazom na samotný čas výpovede obžalovaného k dotknutému skutku. Je právom obžalovaného nevypovedať, čo využil tak v prípravnom konaní, ako aj po začatí hlavného pojednávania, taktiež sa v rámci „taktiky“ obhajoby môže obžalovaný v zásade rozhodnúť využiť toto právo i na hlavnom pojednávaní a nevypovedať vôbec, resp. nie plynule po začatí hlavného pojednávania za podmienok § 258 ods. 1 Tr. por. ale neskôr, avšak v takom prípade musí súd v rámci vyhodnocovania výsledkov dokazovania mať na pamäti i to, že výpoveď obžalovaného môže byť už zásadne vopred usporodovaná ostatným výsledkom dokazovania, čomu tak v danom prípade v tomto konaní z pohľadu súdu jednoznačne bolo. Už okrem vyššie uvedených skutočností je totiž úplne nelogické aby, pokiaľ malo ísť o výmysel poškodeného, obžalovaný v tejto časti z akýchkoľvek dôvodov nevyužil práve v rámci a pre účel svojej včasnej a riadnej obrany ihneď ako to bolo možné právo vypovedať a neprezentoval čo a ako sa malo teda udiť 20.12.2019, ale uvádzal až na hlavnom pojednávaní 31.1.2022.

Čo sa týka právnej kvalifikácie dotknutého skutku, s touto sa súd stotožnil tak, ako bola uvedená v podanej obžalobe. Ohľadom ublíženia na zdraví, už to, ako popísali svedkovia X. a U. priebeh konania, ktorého sa mal dopustiť obžalovaný, skutočnosť, že K. mala dať vedieť obžalovanému, ak by do príslušného zariadenia prišiel X., reakcia obžalovaného po zistení jeho príchodu, ako popísali K. a P., ako aj zo skutočností, ktoré v súvislosti s prítomnosťou X. v danom mieste v dotknutý deň uviedol poškodený U. samotný obžalovaný M. U., je zrejme, že útok bol zo strany obžalovaného úmyselný, vysokej intenzity, pričom obžalovaný bol nepochybne vnútorne vopred uzrozmeneý s takým svojim konaním voči J. X.. Medicínsky predpoklad o „úmysle“, prezentovaný znalcom MUDr. Kováčom, je z toho hľadiska irelevantný, ide vo vzťahu ku kvalifikácii skutku v tomto smere o otázku právnú, pričom za takých okolností ako vyplývajú z vyššie uvedeného, je možné logicky prijať iba ten záver, že na strane obžalovaného bolo prinajmenšom uzrozmeneý aj s tým, že jeho útok voči poškodenému môže mať aj následky na zdraví poškodeného. Samotný znalec pritom na hlavnom pojednávaní následne uviedol, že v danom prípade došlo k zlomenine, na čo je potrebná stredná až veľká sila a prudkosť, nie len klasická facka. Nič nespochybnilo právnú kvalifikáciu uvedeného skutku ani ako prečinu výtržníctva, nakoľko bolo z vykonaných dôkazov preukázané, že k skutku došlo na mieste verejnosti prístupnom - námietky obhajoby, že skutok nebol spáchaný verejne, resp. vo vzťahu k samotnému miestu kde mal byť spáchaný, boli z pohľadu súdu iba účelovým opomínaním celého znenia príslušnej skutkovej podstaty daného trestného činu uvedenej v osobitnej časti Tr. zák., pretože miesto, kde došlo k útoku voči J. X., bolo v tom čase nepochybne verejnosti prístupné, pričom i samotný poškodený uviedol, že pri jeho odchode boli v kaviarni nejakí ľudia (on si ich však nevšimol) a teda už prinajmenšom len títo nepochybne v rámci zdržiavania sa v kaviarni mali tiež možnosť ísť i aj na terasu.

Neboli nijako a ničím preukázané skutočnosti, že by J. X. mal príslušné zranenia utrpieť či už pred príchodom do kaviarne, resp. až po jej opustení; naopak, povaha zranení a mechanizmus ich vzniku ako od začiatku poškodený popisoval, boli dokazovaním potvrdené. Čo sa týka obmedzenia poškodeného v obvyklom spôsobe života a doby daného obmedzenia, v dôsledku spôsobených zranení útokom obžalovaného M. U. voči nemu, toto je preukázané tiež výpoveďou poškodeného, ktorý uvádzal, že bol obmedzený v jedle, nemohol na danej strane hrýzť, postupne asi po týždni alebo dvoch ho prestalo bolieť ucho a postupne aj čeľusť, skúšal hrýzť, jedlo si musel krájať na drobné kúsky, v dobe medzi 20.12.2019 a 12.1.2021 mal jednak voľno, jednak ho to bolelo, pričom okolo 12. alebo 13. januára išiel do práce, lebo nemal kto šoférovať, on bol nový zamestnanec a nemohol si dovoliť byť na maródke, ležať doma, lebo ho obžalovaný U. nevyplatil a on potreboval peniaze, pričom i v čase nástupu do práce užíval proti bolesti lieky, hlavne večer, kedy to najviac bolelo. Je súdu preukázané, že spôsobené zranenia si objektívne vyžiadali liečenie, ako aj, že v ich dôsledku bol na strane poškodeného sťažený obvyklý spôsob života po dobu najmenej 20 dní, a to jednak vzhľadom na popis ťažkostí zo strany poškodeného, ale aj vzhľadom na závery znaleckého dokazovania znalcom MUDr. M. Kováčom, ktorý ustálil, že poškodený bol obmedzovaný sťaženou konzumáciou potravy, opuchom tváre, bolesťami v mieste poranenia počas liečby v dĺžke 20 až 21 dní s klesajúcou intenzitou. V tomto smere ani skutočnosť, že poškodený nebol z vlastného rozhodnutia oficiálne práceneschopný nijako nespochybnila následky v objektívnej dobe potrebného liečenia jeho zranení ako takého, kde podľa znalca v prípade pomliaždenia a krvnej podliatiny v okolí ľavej očnénice a ľavej ľícovej oblasti išlo o poranenia stredne ťažké s dobou liečenia 10 až 12 dní a v prípade zlomeniny prednej i zadnej steny ľavej čeľustnej dutiny a prechodného zníženia sluchu na ľavé ucho o poranenia stredne ťažké, s dobou liečenia 20 až 21 dní.

Vzhľadom na vyššie preukázané skutočnosti súd obžalovaného T. U. uznal vinným zo spáchania skutku ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku v bode V., ktorým sa menovaný obžalovaný dopustil spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a súbegu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák..

K zamietnutým návrhom na doplnenie dokazovania:

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené výsledky dokazovania týkajúce sa preukázania spáchania jednotlivých skutkov kladených obžalobou tomu-ktorému z obžalovaných za vinu, skutočností z nich vyplývajúce, ktoré ohľadom jednotlivých skutkov a preukázania ich spáchania vytvárajú nespochybniteľný podklad na príslušné závery o vine toho-ktorého z obžalovaných, súd odmietol vykonať ďalšie dôkazy, v zásade navrhované obž. M. U., jednak z dôvodov, že sa tieto týkali skutočností nepodstatných pre rozhodnutie, resp. ktoré už bolo možné zistiť inými dôkazmi. Takto súd opakovane odmietol návrhy obž. Y. S. na zabezpečenie vyšetrovacieho spisu vedeného pre prečin nebezpečného prenasledovania na OO PZ Podolíneec, nakoľko skutočností spojené so svedkyňou Z., potrebné pre rozhodnutie o tu mu kladenom za vinu skutku, bolo možné zistiť dostatočným spôsobom už v obžalobe navrhnutým výsluchom menovanej svedkyne. Súd tiež odmietol návrhy obž. M. U., podané ním osobne, resp. prostredníctvom jeho obhajcov, na žiadanie T. K. vyjadrenia prečo je potrebné pre podanie posudku z odvetvia psychiatrie - uvedené by nič nezmenilo na skutočností, že taký posudok podaný nebol; taktiež návrh na vykonanie dokazovanie záznamom z pojednávania vo veci tunajšieho súdu 5Cb 47/2020, nakoľko či mala byť poškodená nútená aby bola prokuristkou b obchodnej spoločnosti CAMPUS GROUP nesúvisí so skutkom, ktorý sa stal ešte 2.2.2020; ďalej návrhy na vykonanie znaleckého dokazovania vo vzťahu k zraneniam poškodenej K. U., pripojenia spisu tunajšieho súdu 2P/91/2020, zabezpečenie výpisu z účtu poškodenej X. a jeho manželky za mesiac december 2019, vykonanie dokazovania listinnými dôkazmi o začiatku jarných prázdnin 2020 a rozširovania ochorenia Covid 19, dôkazov ohľadom navrhovaného vyžiadania snímky RTG, záznamu z CT vyšetrenia a vyjadrenia k lekárskeým správam od Nemocnice Poprad, a.s., vykonanie dokazovania výsluchom svedka X., vykonanie dokazovania vykonaním rekonštrukcie vo vzťahu k skutku z 20.12.2019, návrh na doplnenie znaleckého dokazovania vo vzťahu k posudku 88/2020 podaného PhDr. A. Solárovou, na vyžiadanie dennej uzávierky z pokladne CAMPUS GROUP z 20.12.2019, na vykonanie rekonštrukcie vo vzťahu k skutku z 20.12.2019 a konfrontácie medzi svedkami X. a U. , na výsluch vyšetrovateľa kpt. T. I. a zabezpečenie záznamov o vyšetrení obž. U. počas umiestnenia v CPZ, na požiadanie Slovak Telekom, že obž. U. mal SIM kartu dvojičku na tel. číslo - kde k týmto súd v celom rozsahu odkazuje na príslušné jednotlivé odôvodnenia výslovne zaznamenané v zápisnici o hlavnom pojednávaní z 6.12.2021. Taktiež súd odmietol vykonanie konfrontácie obžalovaných s poškodenými, a to z dôvodov, ako sú uvedené v zápisnici o hlavnom pojednávaní zo 7.3.2022.

Vo vzťahu k rozhodnutiu o druhu a výške trestov:

Čo sa týka druhu a výšky trestu u obžalovaného T. U. neboli zistené poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zák.. Zistená bola priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., teda, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Dokazovaním bolo zistené, že z miesta bydliska je obžalovaný M. U. hodnotený všeobecne s tým, že nie sú vedomostí o problémoch v súvislosti s jeho správaním na verejnosti, nebolo vedené voči nemu priestupkové konanie orgánmi mesta, mesto neeviduje sťažnosti alebo oznámenia zo strany spoluobčanov. Ďalej bolo zistené, že v minulosti bol M. U. celkom 4-krát právoplatne odsúdený za druhoivo rôznu trestnú činnosť, avšak jeho odsúdenia v dotknutých veciach sú zahladené a nemožno mu ich pričítať na ťarchu ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. Nezahľadza sa však samotná skutočnosť spočívajúca v tom, že zo strany obžalovaného už došlo k takým konaniam, ktorými porušil predpisy tak, že konania boli vyhodnotené ako trestné činy, na čo pri ukladaní trestu a vyhodnocovaní osoby obžalovaného je treba taktiež prihliadať. Čo sa týka inej protiprávnej činnosti, z lustrácie obžalovaného v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že tento bol od 23.5.2016 do 30.1.2020 postihnutý celkom za 13 priestupkov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Zároveň však neboli zistené ani podmienky na v konaní prezentovanú údajnú poľahčujúcu okolnosť na jeho strane, ktorá mala spočívať v tom, že v inej veci, v súvislosti s krádežou vecí patriacich svedkovi Y., mal napomáhať pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. V tejto súvislosti vykonaným dokazovaním (čítaním listinných dôkazov zo spisu tunajšieho súdu 8T/38/2020) nebolo preukázané žiadne aktívne konanie M. U., ktoré by smerovalo k takémuto napomáhaniu. Ak aj osobne vo vzťahu k svedkovi Y. v danej veci vystupoval ako svedok prezentoval, tak nanajvyš je možné uzavrieť,

že ak, tak neformálne pomohol svedkovi ako svojmu kamarátovi, pretože zo žiadnej z prečítaných listín z uvedenej veci nevyplývalo nič čo by bolo možné hodnotiť ako napomáhanie M. U. orgánom činným v trestnom konaní v dotknutej veci, naopak sám uvádzal ako svedok, že o tom, že veci by mali pochádzať z trestnej činnosti nevedel. V prípade predchádzajúcich odsúdení nebolo v žiadnom z nich na obžalovaného pôsobené trestnom odňatia slobody, ktorého výkon by nebol podmienenčne odložený. V tomto prípade prevažuje u obžalovaného pomer príťažujúcich okolností v dôsledku jednej zistenej, nakoľko poľahčujúca nebola zistená žiadna.

V danom prípade bolo potrebné uložiť menovanému obžalovanému trest úhrnný, a to, keďže sa dopustil i zločinu, tak podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.. Najprísnejšou sadzbou trestu odňatia slobody za trestné činy spáchané obžalovaným je v danom prípade zákonom ustanovený trest za zločin vydierania v ustanovení § 189 ods. 2 Tr. zák., kde v osobitnej časti Tr. zák. je sadzba uvedeného trestu ustanovená na 4 až 10 rokov. Dolná hranica sa u obžalovaného vzhľadom na prevahu príťažujúcich okolností zvyšuje o jednu tretinu (postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zák.) - t.j. o 2 roky a po zvýšení predstavuje 6 rokov; horná hranica (podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., taktiež postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zák.) sa zvyšuje o jednu tretinu, teda tiež o 2 roky a takto predstavuje 12 rokov.

Na základe všetkých uvedených skutočností súd za účelom dosiahnutia účelu trestu predpokladaného v § 34 ods. 1 Tr. zák., a to tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie, postupom podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., teda s prihliadnutím na spôsob spáchania trestných činov, ich následky, úmyselné zavinenie obžalovaného, na jeho osobu a pomery, ako aj s prihliadnutím na ustanovenie § 34 ods. 6 Tr. zák. a nemožnosť v tomto prípade vzhľadom na výšku trestu odloženia jeho výkonu (§ 49, § 51 Tr. zák.), uložil obžalovanému, ako trest primeraný a dostatočný na dosiahnutie účelu trestu a nápravu obžalovaného, úhrnný trest odňatia slobody na 8 rokov, teda pri strede vyššie uvedeným postupom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody v danom prípade, na ktorého výkon súd obžalovaného, vzhľadom na splnenie podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na jeho strane, zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Čo sa týka druhu a výšky trestu u obžalovaného Y. S., u menovaného bola zistená a priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák.. Menovaný obžalovaný nebol doposiaľ v žiadnom inom konaní odsúdený a čo sa týka priestupkov, zaznamenané sú vo vzťahu k nemu iba dva postihy za priestupky na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, kde vzhľadom na ich povahu, i výšku uložených sankcií, ako aj s ohľadom na povahu trestného činu, za ktorý je tuto uznaný vinným, súd dospel k záveru, že napriek týmto postihom možno u neho danú poľahčujúcu okolnosť, teda že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, v jeho prospech pri ukladaní trestu priznať. Príťažujúce okolnosti na jeho strane neboli zistené žiadne. Dokazovaním bolo zistené, že z miesta bydliska je obžalovaný J. S. hodnotený všeobecne s tým, že nie sú vedomosti o problémoch v súvislosti s jeho správaním na verejnosti, nebolo vedené voči nemu priestupkové konanie orgánmi mesta, mesto neeviduje sťažnosti alebo oznámenia zo strany spoluobčanov.

Horná hranice trestnej sadzby u menovaného obžalovaného za ním spáchaný trestný čin, ustanovená v ustanovení § 189 ods. 2 Tr. zák. na 4 až 10 rokov sa tak vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností znižuje o jednu tretinu (postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zák.) - t.j. o 2 roky a takto predstavuje rozmedzie od 4 do 8 rokov. Napriek v zásade doterajšej bezúhonnosti súd nemal na strane obžalovaného J. S. preukázané žiadne skutočnosti, pre ktoré by prípadne bolo možné uložiť mu trest pod dolnú hranicu takto určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody postupom podľa § 39 Tr. zák. pretože už skutočnosť, že menovaný obžalovaný nepriznal spáchanie skutku kladeného mu za vinu vylučuje predpoklad náležitého uvedomenia si následkov činu a samotnú dôvodnosť takého postupu.

Na základe všetkých uvedených skutočností súd za účelom dosiahnutia účelu trestu predpokladaného v § 34 ods. 1 Tr. zák., a to tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie, postupom podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., teda s prihliadnutím na spôsob spáchania činu, jeho následok, úmyselné zavinenie obžalovaného, na jeho osobu a pomery, ako aj s prihliadnutím na ustanovenie § 34 ods. 6 Tr. zák. a nemožnosť v tomto prípade vzhľadom na výšku trestu odloženia jeho výkonu (§ 49, § 51 Tr. zák.), uložil obžalovanému, ako trest primeraný a dostatočný na dosiahnutie účelu trestu a nápravu obžalovaného, trest odňatia slobody na dolnej hranici vyššie uvedeným postupom zistenej trestnej sadzby, teda na 4 roky, na ktorého výkon súd menovaného obžalovaného, vzhľadom na splnenie podmienok podľa § 48

ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na jeho strane, zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Vo vzťahu k rozhodnutiu o náhrade škody:

V prípravnom konaní postupom podľa § 46 ods. 3 Tr. por. z poškodených uplatnila nárok na náhradu škody jedine Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., a to vo výške 100,07 eur, ktorá jej vznikla v súvislosti s náhradami za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodenému Y. X.. Uvedený nárok na náhradu škody čo do výšky ani povahy vynaložených nákladov nebol nijako spochybnený, nárok bol uplatnený riadne a včas a keďže týmto rozsudkom súd uznal obžalovaného T. U. vinným z prečinu ublíženia na zdraví, v dôsledku spáchania ktorého k vzniku tejto škody došlo, uložil zároveň menovanému obžalovanému nahradiť túto daným trestným činom Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. spôsobenú škodu 100,07 eur.

Podaním doručeným súdu dňa 26.3.2021, teda až po podaní obžaloby, žiadala Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. taktiež priznať náhradu škody vo výške 89,36 eur, a to z titulu jej úhrad za zdravotnú starostlivosť poskytnutú, v súvislosti s trestným činom uvedeným v bode I. tohto rozsudku, poškodenej L. W. U.. V tejto časti však uvedený nárok na náhradu škody nebol uplatnený riadne a včas podľa § 46 ods. 3 Tr. por., podľa ktorého musí byť nárok na náhradu škody uplatnený najneskoršie do skončenia vyšetrovania, pričom takto poškodená zdravotná poisťovňa daný nárok uplatňovala až po podaní obžaloby, teda súd o náhrade škody požadovanej z vyššie uvedených dôvodov nemohol týmto rozsudkom rozhodnúť, a to ani tak, že by s týmto nárokom súd poškodenú zdravotnú poisťovňu odkazoval na civilný proces. Navyše osoba, ktorá dotknuté podanie v mene poškodenej poisťovne spísala, k nemu nepripojila ani príslušné plnomocenstvo či poverenie, z ktorého by vyplývalo jej oprávnenie v tomto smere za menovanú poisťovňu konať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por., prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním aj len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.